

Q&A omtrent de wijze van implementatie van de UCC en haar uitvoeringsbepalingen (versie 05-04-2016).

ICT

- 1. Is er een tijdschema voorhanden waarop de verschillende systeem aanpassingen inzake het elektronisch verkeer gaan gebeuren. Bijv. : Berichten verkeer inzake registraties in douane entrepot – afschaffing type “D”.**

Antwoord:

Zie bijgevoegde documenten “Aanpassingen PLDA 1 mei 20160201.pdf” en “Modifications Temporary Storage due to UCC_ 20160202.xlsx”.

De correlatietabel van de bijzondere vermeldingen oude/nieuwe codes in het vak 44 van het Enig Document zal worden gepubliceerd op de PLDA-website.

De voormelde excell sheet voor het import gebeuren kan momenteel niet mutatis mutandis worden opgesteld voor het export gebeuren. Wat dit betreft kan het volgende worden opgemerkt :

Door de AAD&A werd eind 2014 het project “uitvoerproces” opgestart. Eind februari/begin maart zal het systeem volledig worden opgeleverd op aparte testomgeving. Later mei/juni zal dan de migratie gebeuren naar de normale testomgeving en zal het systeem volledig in lijn zijn gebracht met de versie van PLDA die op dat ogenblik operationeel is.

Het project “Uitvoerproces” is een onderdeel van het project “UCC Automated Export System (AES)” . Dit project is opgenomen in het werkprogramma. Het bestaat uit 2 componenten:

- Component 1 : uitbreiding van ECS (common (domain)
- Component 2 : aanpassen van bestaande operationele systemen.

Beide componenten dienen ten laatste tegen 02 maart 2020 operationeel te zijn. Voor component 2 (nationaal) is een window voorzien van 2017 t/m 2 maart 2020.

De AAD&A zal vanaf 2017 nagaan welke aanpassingen er nog aan het systeem Uitvoerproces dienen te worden gedaan om volledig in regel te zijn met UCC AES. Na beëindiging van deze studie zal een plan van aanpak worden voorgesteld.

- 2. Verzoek aan AADA (zoals besproken in het overleg EDC/Express en AADA op 17/11/2015) tot het uitwerken van een transparant werkschema (gestuurd door IT projecten) met stappenplan bij introductie van de verschillende fasen teneinde de firma’s toe te laten hun IT -en procesveranderingen te plannen.**

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 1.

3. Wanneer kunnen de economische operatoren beschikken over de technische specificaties die wijzigen.

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 1.

4. Transitional phase till 2020 when ICS 2 will be rolled out. Mogen wij aannemen dat er voor 2020 geen wijzigingen worden doorgevoerd?

Antwoord:

Nee, volgt de evolutie van ICS2 op Europees vlak.

HERBEOORDELING VERGUNNINGEN

5. Hoe gaat de D&A prioriteit bepalen bij de herbeoordeling van de verschillende maatregelen & vergunningen in het kader van de UCC ?

Antwoord:

a)Aanvraagformulier nieuwe vergunning

Voor 1/5/2016 : oud model

Na 1/5/2016 : nieuw model

b)Afgifte nieuwe vergunning:

- Afgegeven voor 1/5/2016 : volgens de principes van CDW;

- Afgegeven na 1/5/2016 : volgens principes UCC (dus nieuwe regels);

- Op verzoek van de aangever: Bij een nieuwe aanvraag van voor 1/5/2016 kan een vergunning overeenkomstig het UCC afgegeven worden voor 1/5/2016. De vergunning is pas geldig vanaf 1/5/2016 (artikel 346 IA);

- Een vergunning afgegeven na herbeoordeling waarbij de geldigheidsduur van de oorspronkelijke vergunning onbeperkt was.

Voorbeeld :

Vergunning douane-entrepot type D aangevraagd voor 1/5/2016:

-vergunning afgegeven voor 1/5/2016 = vergunning douane-entrepot type D (incl. domiciliëring invoer-vrij verkeer)

-vergunning afgegeven na 1/5/2016 = vergunning particulier douane-entrepot. Indien men wil werken volgens de vroegere principes douane-entrepot type D moet er bijkomend een vergunning EiDR (inschrijving in de administratie) aangevraagd worden

en als de vergunninghouder niet AEOC is moet er bijkomend een vergunning LLP aangevraagd worden (een door de douane erkende locatie om goederen aan te brengen). Indien niet-AEOC en geen vergunning LLP moet de vergunninghouder in het kader van EiDR de goederen aanbieden op het douanekantoor. Let wel: in art. 115 DA zijn specifieke voorwaarden inzake LLP voorzien (o.a. zekerheidstelling).

Opmerking : wat is geen nieuwe vergunning ?

- Een vergunning met geldigheidstermijn die voor het vervallen van deze termijn herbeoordeeld wordt in functie van de UCC;
- De wijziging van een bestaande vergunning.

c)Planning – organisatie herbeoordeling

Bij de herbeoordeling zal er rekening gehouden worden met de volgende principes:

- Er zal getracht worden om bij de heraudit de vergunningen per economische operator te bundelen;
- AEO heeft prioriteit (op voorwaarde dat er geen nadeel is bv. borgstelling)
- Vergunningen met vervaldatum moeten voor deze datum herbeoordeeld worden

Uiteraard kan er in tussentijd nog geschoven worden in de herbeoordeling. Indien bijvoorbeeld een firma een aanvraag tot AEO indient, dient deze audit te gebeuren en kan mogelijks ook de heraudit van andere vergunningen gelijktijdig gedaan worden.

Het initiatief van de herbeoordeling gaat uit van de douane (KLAMA). KLAMA voorziet de volledige wettelijke termijn voor de herbeoordelingen van 3 jaar (art. 250 DA en 345 IA).

Er worden op dit moment nog geen overgangsmaatregelen voorzien na 1/5/2019.

d)Communicatie

Van zodra bestaande vergunningen wijzigen naar aanleiding van de implementatie van het UCC zal de vergunninghouder hiervan op de hoogte gebracht worden door de dienst klantenbeheer van de administratie KLAMA.

6. Worden er overgangsmaatregelen voorzien door de D&A wanneer de herbeoordeling niet tijdig rond zou geraken ?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 5.

7. How and when will the renewal or amendment of the existing authorisations be organised?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 5.

8. Are you intending to review the entire situation of a company proactively?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 5.

ENTREPOTS

9. What has to be done with the current licenses “private customs warehousing” of the types C, D and E? In principle, reassessment of these licenses is required before 01/05/2019. Will the customs authorities take the initiative here ? If so will they do that before 01/05/2016 ?

Antwoord:

Alle bestaande vergunningen douane-entrepots zullen herbeoordeeld worden voor 1/5/2019 (art 250 DA). De douane zal voor de herbeoordeling het initiatief nemen.

De huidige vergunningen zullen niet vervangen worden voor de herbeoordeling. Wel zullen de betrokken economische operatoren voor 1/5/2016 op de hoogte gebracht worden door een brief van KLAMA dat hun vergunning gelezen dient te worden als een particulier douane-entrepot.

Na de herbeoordeling zal een nieuwe vergunning douane-entrepot afgeleverd worden volgens de nieuwe principes van het UCC en rekening houdend met de resultaten van de audit (mogelijks zal dit betrekking hebben op verantwoordelijkheden en zekerheid).

Douane-entrepot A, B, C, E en F:

goederen ingeslagen voor en na 1/5/2016 zullen worden uitgeslagen volgens de principes van het UCC. (art. 349 IA)

Douane-entrepot D of E+D :

-goederen ingeslagen voor 1/5/2016 zullen worden uitgeslagen volgens de principes van het CDW (V2913/92 en V2454/93)

-goederen ingeslagen na 1/5/2016 zullen worden uitgeslagen volgens de principes van het UCC (art. 349 IA)

GEVOLG voor douane-entrepot type D en E+D :

- Om een duidelijk onderscheid te zien in het tijdstip van inslag voor en na 1/5/2016 zullen de betrokken economische operatoren een stockaangifte moeten opstellen op 30/04/2016. Hieromtrent volgt nog een brief van KLAMA.

- Vergunningen douane-entrepot D of D+E zullen voor 1/5/2016 **ambtshalve gesplitst** worden in 2 vergunningen : vergunning douane-entrepot blijft bestaan + vergunning domiciliëring vrij verkeer met globalisatie (uitsluitend in MASP vergunningen inbrengen + vergunningsnummer meedelen aan economische operator). De amtsshalve toegekende vergunning domiciliëring vrij verkeer is geldig tot aan de herbeoordeling.

- De vrijstelling van kennisgeving die in de oude wetgeving op basis van art. 266 lid 1,b (CTW) standaard was voorzien bij entrepot type D (en E+D) kan vanaf 1/5/2016 behouden blijven voor goederen die vóór 01/05/2016 onder de regeling waren geplaatst. Voor goederen die vanaf 01/05/2016 onder de regeling entrepot worden geplaatst kan deze vrijstelling van kennisgeving enkel vergund worden indien voldaan is aan het artikel 182 lid 3 van het UCC (o.a. AEO-C zijn + aard goederen en goederenstroom rechtvaardigen dit + ...)

10. We assume that the new legislation has no impact on the companies that today are in the possession of a customs warehouse type A or type B and that consequently there is no need for reassessment of these licenses. Correct ?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 9.

11. Welke veranderingen worden voorzien in de bestaande/bij de afgifte van vergunningen.

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 9.

12. Vanaf wanneer gaan eventuele wijzigingen in voor bestaande/afgifte van nieuwe vergunningen ?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 5.

13. Welke periode voorziet de AADA voor de herziening van bestaande vergunningen ?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 5.

TE CONTACTEREN DIENSTEN BINNEN AADA

- 14. Verzoek aan AADA tot het mededelen van welke departementen/experten binnen AADA welke onderwerpen zullen behandelen zodat zij zich qua overleg kunnen organiseren en de mensen uitnodigen.**

Antwoord:

- AEO-gecertificeerde firma's zullen een SPOC toegewezen krijgen.
- Andere vergunninghouders zullen contact kunnen opnemen met de diensten klantenbeheer van KLAMA.

EXPRESS OPERATOREN

- 15. The declaration for temporary storage shall be lodged at the latest at the time of presentation of the goods to customs. IA Art 192, if a customs declaration is lodged prior to the presentation of the goods customs authorities may consider that declaration as a temporary storage declaration. Quid 01/05/2016?**

Data set: Annex B, chapter 3 section 1 data requirements table, Group 1 column G4.

Antwoord:

In het kader van de machtiging RTO voor koerierdiensten kan ontheffing verleend worden voor het indienen van een summier aangifte voor tijdelijke opslag met betrekking tot goederen waarvoor, voor het verstrijken van de termijn voor de indiening van de summier aangifte tijdelijke opslag, een douaneaangifte is ingediend. In dat geval dient de douaneaangifte ook de voor summier aangifte voor tijdelijke opslag benodigde gegevens te bevatten. De betrokken douaneaangifte volgt de opvolgingsregels met betrekking tot de summier aangifte voor tijdelijke opslag.

- 16. Customs may accept use of airport systems or other available methods of information for the presentation of goods to customs. Quid 01/05/2016?**

Antwoord:

De huidige werkwijze mag worden behouden.

- 17. An authorization from the customs authorities shall be required for the operation of temporary storage facilities. DA art 116 describes the records needed. Quid 01/05/2016?**

Antwoord:

De regels van de bestaande machtigingen blijven van toepassing. Bij de herevaluatie kan dit eventueel opnieuw bekeken worden.

- 18. The customs authorities may authorize the movement of goods in temporary storage between different temporary storage facilities covered by different authorizations to operate temporary storage facilities provided the holders of those authorizations are AEOC or AEOF. (DA art 118 and IA art 193) Quid 01/05/2016?**

Antwoord:

Indien er een overbrenging tussen RTO's plaatsvindt, na 1/5/2016, dienen de nieuwe regels te worden toegepast.

- 19. Non-union goods in temporary storage shall be placed under a customs procedure or re-exported within 90 days; Quid 01/05/2016?**

Antwoord:

Ja, dit is inderdaad van toepassing vanaf 1/5/2016.

- 20. Welke is de tijdslijn volgens de welke de systeemveranderingen in België worden ingevoerd ?**

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 1.

- 21. De expressbedrijven verstrekken reeds vandaag informatie over aankomende zendingen pre-arrival. Welke formaliteiten worden voorzien vanaf de introductie van ICS2? Welke overgangsmaatregelen ?**

Antwoord :

ICS2 is nu nog niet van toepassing maar is voorzien voor 2019.

- 22. The operator of an aircraft entering the customs territory of the Union shall notify the arrival to the customs office of first entry upon arrival of the means of transport. Port or airport systems can be used. The customs authorities may waive the notification where the information is already available to customs.**

Data set: Annex B, chapter 3 section 1 data requirements table, Group 1 column G2.

Welke formaliteiten worden voorzien bij de aankomst van goederen (via vliegtuig), wordt in België op basis van de access op systemen van de Express operatoren die nu al is verstrekt een "waiver"voorzien ?

Antwoord :

De vrijstelling voor het indienen van een arrival notification voor de koeriersbedrijven blijft bestaan.

- 23. Goods brought into the customs territory of the EU shall be presented to customs immediately upon their arrival. Goods remaining on board need to be presented at the airport where they are unloaded.**

Customs may accept use of airport systems or other available methods of information for the presentation of goods to customs.

Data set: Annex B, chapter 3 section 1 data requirements table, Group 1 column G3.

Antwoord :

De mogelijkheid tot het gebruik van “airport systemen” voor goederen van koerierdiensten blijft behouden.

DOMICILIËRING

- 24. Worden alle vergunningen inzake vereenvoudigde procedures (domiciliëring) automatisch opgezet?**

- **Strengere voorwaarden (controleplan, SBA, ...)?**
- **Engere toepassing (uitsluitingen: uitvoer / in vrij verkeer brengen)?**

Antwoord:

Vanaf 1/5/2016 zullen de bestaande vergunningen domiciliëring gelezen worden als vergunningen “inschrijving in de administratie”.

Alle vergunningen zullen worden herbeoordeeld en zullen indien nodig moeten worden aangepast aan de nieuwe voorwaarden. Deze voorwaarden treden dan in voege vanaf de afgifte nieuwe vergunning in het kader van de herbeoordeling.

Dit betekent bijvoorbeeld : indien men wil blijven werken volgens de vroegere principes domiciliëring en de vergunninghouder is niet AEOC, moet er bijkomend een vergunning LLP aangevraagd worden (een door de douane erkende locatie om goederen aan te brengen). Let wel: in art 115 DA zijn specifieke voorwaarden inzake LLP voorzien (o.a. zekerheidstelling). Indien niet-AEOC en geen vergunning LLP moet de vergunninghouder in het kader van EiDR de goederen aanbieden op het douanekantoor.

- 25. AEO-C certificaat vereist voor ontheffing aanbrenging goederen**

Quid gevolgen bedrijven zonder AEO-C certificaat op 1 mei 2016 (enkel inschrijving administratie toegestaan) ?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 24.

26. Quid voortbestaan erkende losplaats – opleggen voorwaarden AEO –certificaat ?

Antwoord:

De huidige LLP is een vorm van een aangewezen of goedgekeurde plaats voor het aanbrengen van de goederen: daarvoor geldt enkel de aangifte onder de normale procedure. De goederen dienen steeds te worden aangebracht. Er worden momenteel geen voorwaarden inzake AEO certificaat opgelegd. Zie hiervoor de omzendbrief Laad- en losplaatsen (LLP), Losplaatsen (LP) D.I. 530.11, D.D. 011.519 van 7 december 2015.

De huidige bepalingen inzake LLP zullen waar nodig worden herzien in toepassing van het UCC.

Een herbeoordeling van alle vergunningen LLP is noodzakelijk. In art 115 DA zijn specifieke voorwaarden voorzien (o.a. zekerheidstelling).

ACTIEVE VEREDELING

27. What is the impact for the holders of an IP drawback authorisation? Can they benefit from the IP drawback until their authorisation expires ?

Antwoord:

Les titulaires d'autorisations PA rembours peuvent placer des marchandises sous le régime aux conditions actuelles jusqu'au 30 avril 2016 inclus. Les marchandises placées sous le régime peuvent encore être apurées aux conditions du rembours avec remboursement après le 1er mai 2016 (application de l'article 349§2c IA).

A partir du 1er mai 2016, les autorisations PA/R octroyée avant cette date permettent toujours le placement sous le régime du PA, mais aux conditions du CDU. C'est-à-dire avec suspension des droits et paiement de ceux-ci au moment de la mise en libre pratique si on leur donne cette destination (application de l'article 254 DA).

Concrètement, la société ne doit plus préfinancer le montant des droits, et aucun intérêt compensatoire ne sera dû.

NIEUWE DEFINITIE EXPORTEUR / KANTOOR VAN UITVOER – LINK MET BTW-REGELGEVING :

28. Can a Belgian company, having processed goods for account of a non-EU company, be the exporter of the goods upon-re-exportation (toll manufacturing)?

Example: A Belgian company has a toll treatment contract with a US company. Goods to be processed are imported in Belgium and the Belgian company is the importing company on the import customs document. After the

treatment/processing the goods are re-exported to the US. Can the Belgian company be the exporter on the export customs document?

Proposal: As in the current situation, the Belgian company should be the exporter on the export customs document.

Antwoord :

Ervan uitgaand dat de Amerikaanse firma eigenaar van de goederen is, kan de Belgische firma niet optreden als uitvoerder. Maar: in deze situatie wordt de regeling AV normaal gezien toch toegepast?

Dit is niet nodig voor btw-doeleinden: er is geen verkoop, dus geen btw-belastbare handeling, dus is er geen btw-vrijstelling nodig.

29. Can a Belgian company, acting as global fiscal representative with a 796.6 VAT number, be the exporter of goods belonging to a non-EU company, not registered for VAT in Belgium (export from a VAT warehousing regime)?

Example: A Belgian company has an authorization VAT warehouse and stores goods belonging to Belgian, other EU and non-EU companies. The Belgian company has a global VAT number 796.6 to represent the EU and non-EU companies, both without a VAT registration in Belgium.

The goods of a US company, not registered for VAT in the EU, are exported from the VAT warehouse outside the EU.

Can the Belgian company, acting as global fiscal representative with its 796.6 VAT number, be the exporter of the goods?

Proposal: As in the current situation, the Belgian company using its 796.6 VAT number should be the exporter on the export customs document (this document refers to the VAT warehouse authorization of the Belgian company)

Antwoord :

Algemeen principe: wanneer gebruik gemaakt wordt van globale btw-nummers BE796.5 en BE796.6, moeten als uitvoerder (of invoerder) aangemerkt worden, de vertegenwoordigde persoon, NIET de titularis van het globaal nummer.

Neen, de vertegenwoordigde (niet-Europese firma) moet optreden als uitvoerder maar dit is niet mogelijk met de nieuwe definitie van exporteur.

30. Can a Belgian company, acting as global fiscal representative with a 796.6 VAT number, be the exporter of goods belonging to a company registered for VAT in another EU Member State, but not registered for VAT in Belgium (export from a VAT warehousing regime)?

Example: A Belgian company has an authorization VAT warehouse and stores goods belonging to Belgian, other EU and non-EU companies. The Belgian company has a global VAT number 796.6 to represent the EU and non-EU companies, both without a VAT registration in Belgium. The goods of a German company, not registered for VAT in Belgium are exported from the VAT warehouse outside the EU.

Can the Belgian company, acting as global fiscal representative with its 796.6 VAT number, be the exporter of the goods?

Proposal: As in the current situation, the Belgian company using its 796.6 VAT number should be the exporter on the export customs document (this document refers to the VAT warehouse authorization of the Belgian company)

Antwoord :

Neen, niet de titularis van het globaal nummer, wel de onderneming gevestigd in een andere lidstaat.

Neen, de vertegenwoordigde moet optreden als uitvoerder maar voor niet-Europese firma's is dit niet mogelijk met de nieuwe definitie van exporteur.

- 31. Can a Belgian company be the exporter of the goods, although the goods are transported outside the EU for account of a non-EU company, not registered for VAT in the EU (Export for account of a non-BE company) :**

Example: A Belgian company sells goods FCA (premises of the Belgian company) to a US company, not registered for VAT in the EU. The goods are transported outside the EU via the port of Antwerp for account of the US company. According to article 39 §1, 2° of the Belgian VAT law, the Belgian company invoices the US company without Belgian VAT. Can the Belgian company be the exporter on the export customs document?

Proposal: As in the current situation, the Belgian company should be the exporter on the export customs document.

Antwoord :

Ja.

- 32. Can a Belgian company be the exporter of the goods, although the goods are transported outside the EU for account of a company for VAT in another EU Member State?**

Example: A Belgian company sells goods FCA (premises of the Belgian company) to a German company, not registered for VAT in the EU. The goods are transported outside the EU via the port of Antwerp for account of the German company to the US. The German company sells the goods CIP New York to a US company. According to article 39 §1, 2° of the Belgian VAT law, the Belgian company invoices the German company without Belgian VAT. Can the Belgian company be the exporter on the export customs document?

Proposal: As in the current situation, the Belgian company should be the exporter on the export customs document.

It should also be possible that an export customs document will be established mentioning the German company with its EORI number as the exporter. The Belgian company could ask its German customer a copy of the export customs declaration, but in case of control it will be easier to prove towards the Belgian VAT authorities the export of the Belgian goods with an export customs declaration, mentioning the Belgian company as the exporter of the goods.

Antwoord :

Ja.

33. Kan een niet in de EU gevestigde onderneming (in bepaalde gevallen) nog optreden als “exporteur”?

Antwoord :

Als de bewoordingen van de in artikel 1, punt (19) van de DA opgenomen definitie van exporteur door de Commissie niet meer gewijzigd worden, zal een niet in de EU gevestigde onderneming niet meer kunnen optreden als exporteur.

De Commissie zal de definitie van exporteur verduidelijken in de nog te publiceren 'export guidelines'.

34. Koppeling van het begrip “exporteur” met de contractuele verhoudingen (en loskoppeling met eigendom en transport)

Antwoord :

In beraad (antwoord afwachten van EU COM)

35. Quid kettingverkopen?

Antwoord :

In beraad (antwoord afwachten van EU COM – een aantal praktische cases werden aan de EU COM overgemaakt door AADA en AAFISC op 11 februari 2016)

36. Bewijs uitvoer-vrijstelling voor btw doeleinden ?

Antwoord :

In beraad (antwoord afwachten van EU COM - een aantal praktische cases werden aan de EU COM overgemaakt door AADA en AAFISC op 11 februari 2016)

37. Nieuwe definitie “kantoor van uitvoer” - Wordt uitvoeraangifte bij een EU grenskantoor de regel?

Antwoord :

Inzake de bevoegdheid van de douanekantoren bepaalt het artikel 159, lid 3 van het UCC dat het bevoegde douanekantoor voor het plaatsen van goederen onder een douaneregeling het douanekantoor is dat verantwoordelijk is voor de plaats waar de goederen zijn aangebracht.

Uitvoeringshandelingen leggen de procedureregels vast betreffende het vaststellen van de andere bevoegde douanekantoren dan het in vorengenoemd artikel 159, lid 3 bedoeld kantoor.

De bepalingen die in de uitvoeringshandelingen van het DWU betreffende het bevoegde douanekantoor zullen opgenomen worden, zijn identiek aan de bepalingen die in het huidige artikel 161, lid 5 van het CDW en in de artikelen 789 t/m 791 en 794 van het CTW zijn opgenomen (zie volgende bladzijden).

De toepasselijke administratieve bepalingen zijn opgenomen in de omzendbrief nr. D.D. 011.471 van 22 mei 2015 betreffende uitvoer van goederen - bevoegdheid van de kantoren, gewijzigd door het supplement 1 van 16 november 2015, nr. D.D. 012.066. De geconsolideerde versie van deze omzendbrief kan u raadplegen via de link:

<http://ccff02.minfin.fgov.be/KMWeb/document.do?method=view&id=6058a1d9-6997-49e6-a3b9-099c213c273c#findHighlighted>

De regeling zoals ze momenteel op BE niveau werd uitgewerkt blijft behouden en is in overeenstemming met de nieuwe wettelijke bepaling van art. 221 lid 2 IA.

VRAGEN M.B.T. NIET-PREFERENTIELE OORSPRONG
--

38. Article 59 of the UCC mentions “Other Union measures relating to the origin of goods” What do these “measures” include/exclude?

Antwoord :

Voor meer informatie omtrent het antwoord op deze vraag kunnen de volgende personen bij de FOD Economie worden gecontacteerd :

-de heer Marc WEGNEZ, attaché, marc.wegnez@economie.fgov.be;

- mevrouw Nausikaa LAGROU, nausikaa.lagrou@economie.fgov.be.

39. Should the Ministry of Economic Affairs be involved?

Antwoord :

Yes, the Ministry of Economic Affairs is the competent body for the legislation concerning origin (non-preferential origin and preferential). Customs is competent for issuing preferential certificates of origin.

40. What will be the impact on import and export procedures of the changes by the UCC – bewijs van oorsprong) ?

Antwoord :

Voor meer informatie omtrent het antwoord op deze vraag kunnen de volgende personen bij de FOD Economie worden gecontacteerd :

-de heer Marc WEGNEZ, attaché, marc.wegnez@economie.fgov.be;

- mevrouw Nausikaa LAGROU, nausikaa.lagrou@economie.fgov.be.

VRAGEN M.B.T. PREFERENTIELE OORSPRONG :

41. How should exporters in GSP countries register themselves ? (art. 64,lid 1 UCC, art. 79 IA, art. 86 IA)

Antwoord :

The answer can be found in the following articles :

-Article 79 IA: Registration procedure in the beneficiary countries and procedures at export applicable during the transition period to the application of the registered exporter system

-Article 86 IA: Application to become a registered exporter

Conclusions:

Beneficiary countries notice the Commission when they are able to start with the registration of registered exporters. Once the beneficiary country started registration, all exporters in that beneficiary country, registered or not, shall make out statements on origin for originating products where the total value thereof does not exceed EUR 6 000. Exporters in beneficiary countries who consign goods of more than EUR 6 000 have to lodge an application using a specified form.

There are transitional measures foreseen concerning the new REX system. At the date of 1st January 2017 not all exporters shall be already registered in the new system so two forms can

be used. One form in relation to REX and the FORM A. The PLDA system shall run a check with the REX database.

Hereunder the procedure to be followed (information available on 18-03-2016):

1)The exporter fills in (electronically/on paper) an application and submits it signed to his competent authorities (Art 86)

2)If the application is complete, competent authorities encode it in the REX system, assign a REX number, a registration date and a validity date (Art 80(2))

3)Competent authorities inform the exporter of the registration (Art 80(2)) or non-registration (Art 80(3))

1. Exporter's name, full address and country, EORI or TIN ⁽²⁾ .
2. Contact details including telephone and fax number as well as e-mail address where available.
3. Specify whether the main activity is producing or trading.
4. Indicative description of goods which qualify for preferential treatment, including indicative list of Harmonised System headings (or chapters where goods traded fall within more than 20 Harmonised System headings).
5. Undertakings to be given by an exporter The undersigned hereby: <ul style="list-style-type: none">— declares that the above details are correct,— certifies that no previous registration has been revoked; conversely, certifies that the situation which led to any such revocation has been remedied,— undertakes to make out statements on origin only for goods which qualify for preferential treatment and comply with the origin rules specified for those goods in the Generalised System of Preferences,— undertakes to maintain appropriate commercial accounting records for production/supply of goods qualifying for preferential treatment and to keep them for at least three years from the end of the calendar year in which the statement on origin was made out,— undertakes to immediately notify the competent authority of changes as they arise to his registration data since acquiring the number of registered exporter,— undertakes to cooperate with the competent authority;— undertakes to accept any checks on the accuracy of his statements on origin, including verification of accounting records and visits to his premises by the European Commission or Member States' authorities, as well as the authorities of Norway, Switzerland and Turkey (applicable only to exporters in beneficiary countries),

- undertakes to request his removal from the system, should he no longer meet the conditions for exporting any goods under the scheme,
- undertakes to request his removal from the system, should he no longer intend to export such goods under the scheme.

.....
Place, date, signature of authorised signatory, name and job title

6. Prior specific and informed consent of exporter to the publication of his data on the public website

The undersigned is hereby informed that the information supplied in this application may be disclosed to the public via the public website. The undersigned accepts the publication and disclosure of this information via the public website. The undersigned may withdraw his consent to the publication of this information via the public website by sending a request to the competent authorities responsible for the registration.

.....
Place, date, signature of authorised signatory, name and job title

7. Box for official use by competent authority

The applicant is registered under the following number:

Registration Number:

Date of registration

Date from which the registration is valid

Signature and stamp

TIN number (box 1): Trader Identification Number

Before performing the registration, competent authorities have to verify that:

- 1) The application submitted by the exporter is **complete**
- 2) The **data** provided in the application form is **correct** (company exists, the address is correct,...)
- 3) Applicants is **established** and **functional manufacturer or trader** (not just customs or tax representatives)
- 4) The applicant is **not subject to bankruptcy** proceedings

Registration of an exporter is a **one-time operation**

Internet connection **only needed for registration**

Registration should be **free of charge**

7. Box for official use by competent authority

The applicant is registered under the following number:

Registration Number: _____

Date of registration _____

Date from which the registration is valid _____

Signature and stamp _____

Registration Number (REX):

- Starts with country code (2 letters)
- Assigned by Competent Authorities
- Should be unique in the beneficiary country
- The same number should not be assigned to several exporters

Date of registration is **when the registration is done** by Competent Authorities
Registration is valid from the date when the **complete application** of the exporter is **received** (Art 86(4))

- Exporters will have the possibility to pre-encode their application
- Exporters always need to send a paper copy of the application with hand-written signature (Annex 22-06)
- Competent Authorities can retrieve pre-application without having to re-encode the data

Norway and Switzerland:

- They apply the same GSP RoO as the EU: **collaboration**
- Only one registration required per exporters.

An exporter is automatically registered for the GSP schemes of the EU, Norway and Switzerland if the country is in those GSP schemes (Art 86(3))

Further information communicated by the European Commission concerning registration and practical aspects will be provided by using the AADA website.

**42. Will the European importer be held liable in case of false declaration of origin ?
(Art. 64, lid 1 UCC, art. 89 IA, art. 91 IA, art. 102 IA)**

Antwoord :

Ook wanneer het REX-systeem algemeen ingevoerd zal zijn, blijft het mogelijk dat bij de aangifte voor het vrije verkeer of bij een controle achteraf blijkt dat het voorgelegde attest van oorsprong vals of incorrect is en dat er bijgevolg bij de invoer in de EU geen recht bestaat op toepassing van een preferentieel tarief (zie in het bijzonder artikel 107, lid 2 IA, zie ook art. 109, lid 1 laatste alinea en lid 2 IA.)

Als de valsheid of onjuistheid van het bewijs van oorsprong (het attest van oorsprong) na de vrijgave van de betreffende goederen voor het vrije verkeer wordt vastgesteld, zal de douaneadministratie **in beginsel** douanerechten moeten navorderen ten belope van het verschil tussen de rechten berekend aan het normale tarief en de rechten berekend tegen het preferentiële tarief (de rechten die initieel werden geïnd naar aanleiding van de betreffende aangifte voor het vrije verkeer).

Die navordering zal dan dienen te gebeuren ten laste van de personen die gelden als schuldenaar van de douanerechten m.b.t. de aangifte waarmee de goederen voor het vrije verkeer werden aangegeven (cfr. art. 77, lid 3 UCC; schuldenaar is de persoon in wiens naam de aangifte voor het vrije verkeer is ingediend en ingeval van indirecte vertegenwoordiging is ook de persoon voor wiens rekening de aangifte werd ingediend hoofdelijk medeschuldenaar.)

De schuldenaar van de douaneschuld kan enkel aan die navordering van douaneschulden ontsnappen indien hij kan aantonen dat hij in toepassing van art. 119 UCC recht heeft op kwijtschelding van de nagevorderde aanvullende douaneschuld (art. 119 UCC is de "overname" van art. 220, lid 2, b) CDW).

Om zulke kwijtschelding te bepleiten moet de persoon van wie rechten worden nagevorderd bewijzen dat het feit dat de douaneadministratie initieel een lager bedrag dan het wettelijk verschuldigde bedrag heeft geïnd :

- te wijten is aan een vergissing van de bevoegde autoriteiten;
- die de betrokken schuldenaar redelijkerwijze niet zelf had kunnen ontdekken;
- waarbij de betrokken schuldenaar te goeder trouw heeft gehandeld.

Wat dat betreft dient nog te worden opgemerkt dat artikel 119, lid 3, par. 1 UCC erop neerkomt dat wanneer de preferentiële oorsprong van goederen dient te worden bewezen aan de hand van certificaten, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van derde landen, de afgifte van een onjuist certificaat door zulke bevoegde autoriteit wordt aangemerkt als een "vergissing van de bevoegde autoriteiten die de schuldenaar redelijkerwijze niet had kunnen ontdekken". (het voorgaande wordt dan op zijn beurt genuanceerd door 119, lid 3, par.2 UCC, ivm gevallen waarin de exporteur onjuiste informatie heeft verstrekt).

Een bedenking die hierbij kan worden gemaakt is dat het af te wachten valt hoe het Hof van Justitie dat art. 119, lid 3 , par. 1 UCC zal interpreteren in de context van het systeem van geregistreerde exporteurs (REX).

In het REX-systeem wordt het attest van oorsprong immers niet afgegeven door een autoriteit van een derde land, maar door een in dat land geregistreerde exporteur, die weliswaar in

zekere mate wordt gecontroleerd door de daartoe bevoegde autoriteiten in zijn land van vestiging (zie art. 108 IA).

In die zin zou het zelfs mogelijk zijn dat het REX-systeem het moeilijker zal maken voor een in het kader van een navordering aangesproken schuldenaar om te bewijzen dat er sprake is van "een vergissing van de bevoegde autoriteiten die hij redelijkerwijze niet kon ontdekken". Zoals gesteld moet rechtspraak van het Hof van Justitie over dit punt worden afgewacht.

Los van het voorgaande : Zelfs als de betrokken schuldenaar kan aantonen dat er sprake is van een vergissing van de bevoegde autoriteiten die hij redelijkerwijze niet had kunnen ontdekken, moet hij om op grond van art. 119 UCC kwijtschelding van de nagevorderde douaneschuld te kunnen krijgen bovendien aantonen dat hij zijnerzijds te goeder trouw heeft gehandeld .

Uit artikel 119, lid 3, par. 3 UCC blijkt dat de betrokken schuldenaar zelf een actief bewijs moet leveren van zijn goede trouw (bewijslast drukt op schuldenaar die kwijtschelding wil verkrijgen).

Het aangehaalde artikelonderdeel stelt nl. expliciet dat de betrokkene om zijn "te goeder trouw handelen" te bewijzen, moet aantonen dat hij in de periode van de betreffende handelstransacties het nodige heeft gedaan om ervoor te zorgen dat aan alle voorwaarden voor een preferentiële behandeling werd voldaan.

Meer concreet betekent dit dat de betrokken schuldenaar zelf het bewijs zal moeten leveren dat hij zelf actieve gedragingen heeft gesteld om te controleren of de betrokken goederen wel degelijk de betreffende preferentiële oorsprong hadden en dat hij ondanks die gedane inspanningen toch wordt geconfronteerd met het feit dat de goederen toch niet de op het attest van oorsprong vermelde oorsprong hebben.

Concreet zou – zeker wanneer de importeur grotere volumes afneemt van de exporteur – het aan te raden zijn dat de importeur zelf de productie-inrichtingen van de exporteur bezoekt en daar zelf vraagt om inzage te krijgen van de administratie van de exporteur om– voor zover mogelijk – zich ervan te vergewissen dat de door de exporteur geleverde goederen wel degelijk de preferentiële oorsprong hebben die de exporteur eraan toedicht.

Het is aan te raden dat de importeur een goede documentatie bijhoudt van zulk eventueel bedrijfsbezoek en van alle informatie die hij daarbij heeft opgevraagd.

Bij kleinere volumes die de importeur van een bepaald exporteur afneemt, kan de exporteur zich "proberen in te dekken" door via correspondentie zo veel mogelijk documentatie op te vragen van zijn exporteur over de van hem afgenomen goederen en vooral over de plaats waar welk stadium van de productie plaatsvindt, en over de origine van de grondstoffen die daarbij zijn gebruikt.

Als de betrokkene dan achteraf toch geconfronteerd zou worden met een navordering kan hij het doen van die bedrijfsbezoeken/het vragen van die bijkomende informatie dan aanhalen als een element dat bijdraagt aan het bewijs van zijn "goede trouw" in de zin van art. 119, lid 3, par. 3 UCC.

Hierbij moet onmiddellijk en uitdrukkelijk worden opgemerkt dat het doen van zulke bedrijfsbezoeken/ vragen van extra informatie aan de exporteur een rol kan spelen in het aantonen van de goede trouw, maar dat dat op zichzelf niet doorslaggevend is bij de vraag of aan de dat aan de goede trouw vereiste is voldaan (Een bedrijfsbezoek is een element dat de betrokkene in zijn voordeel kan inroepen, maar vormt op zichzelf geen volledig bewijs van de "goede trouw").

Hierbij moet nog worden opgemerkt dat Europese Commissie in de laatste jaren de vereiste van goede trouw steeds strikter interpreteert en dat zij dus steeds minder geneigd is om te aanvaarden dat de betrokkene zijn “goede trouw” heeft bewezen.

De douaneadministratie moet zich wat dat betreft ook schikken naar de standpunten van de Commissie terzake, en dus de Commissie volgen in haar strikte interpretatie.

Voor alle volledigheid wordt ook gewezen op de laatste paragraaf van art. 119, lid 3 UCC waaruit blijkt dat een tot betaling aangesproken schuldenaar zich niet op zijn goede trouw kan beroepen indien de Commissie door middel van een bericht in het Publicatieblad van de Europese Unie heeft laten weten dat er gegronde twijfel bestaat over de correcte toepassing van de preferentiële regeling door het begunstigde land of gebied.

Tot slot moet hier ook nog duidelijk worden gesteld dat een certificaat van oorsprong wordt verworpen omdat het certificaat een vervalsing is (en dus niet gewoon een daadwerkelijk door een bevoegde overheid/persoon afgegeven certificaat dat naderhand incorrect blijkt te zijn), toepassing van artikel 119 UCC uitgesloten is.

Een vals certificaat is immers geen certificaat dat is afgegeven door “een bevoegde autoriteit”, zodat er in het geval van een vals certificaat uiteraard geen sprake kan zijn van een vergissing van een bevoegde autoriteit.

Conclusie : Ook wanneer het REX-systeem volledig zal zijn uitgerold, blijft het mogelijk dat een attest van oorsprong dient te worden verworpen (cfr. art. 107 en 109 IA).

In dat geval zal de douaneadministratie verplicht zijn om een eventuele aanvullende douaneschuld na te vorderen bij de persoon of personen die gelden als douaneschuldenaar m.b.t. de aangifte waarmee de in het geding zijnde goederen voor het vrije verkeer zijn aangegeven (art. 77, lid 3 UCC).

De persoon die wordt aangesproken tot betaling van de aanvullende douaneschuld kan dan eventueel pogen om kwijtschelding te verkrijgen van de nagevorderde schuld op grond van artikel 119 UCC (overname van art. 220, lid 2, b CDW).

Die persoon dient dan wel te bewijzen dat hij voldoet aan alle door dat artikel 119 UCC vooropgestelde voorwaarden.

Zulk bewijs zal moeilijk te leveren zijn, maar dit hangt uiteraard mede af van de omstandigheden van het concrete dossier.

43. How can an EU importer prevent the use of false declarations or origin ? (art. 64, lid 1 UCC + art. 89 IA + art. 102 IA + art. 107 IA)

Antwoord :

Uiteraard dient de invoerder in de eerste plaats de checks te doen waartoe hij wettelijk verplicht wordt door art. 102, lid 3 IA (controleren of exporteur in REX-systeem is opgenomen als totale waarde zending hoger is dan 6000 euro, controleren of attest van oorsprong overeenstemt met de vereisten opgenomen in bijlage 22-07 bij DA).

Daarnaast kan de Europese invoerder door het doen van bedrijfsbezoeken bij de exporteur van wie hij goederen afneemt en door van hem te verlangen dat deze gedetailleerde informatie geeft over de plaats van productie of bewerking van de betreffende goederen en over de origine van de grondstoffen die daarbij worden gebruikt, het risico dat hij zal worden

geconfronteerd met navorderingen wegens de verwerping van certificaten van oorsprong zo veel mogelijk proberen te verminderen. Ook kan hij trachten informatie te verkrijgen via derden die zijn gevestigd in het land van de exporteur.

De Administratie erkent dat het wellicht onmogelijk is voor een importeur om het risico dat hij zal worden geconfronteerd met een navordering ingevolge de verwerping van een certificaat van oorsprong volledig uit te sluiten.

Dit doet echter niets af aan de onontkoombare vaststelling dat ook na de inwerkingtreding van het UCC, net zoals dat het geval is/was onder het CDW, de douaneadministratie verplicht zal zijn om invoerrechten na te vorderen ten laste van de importeur ingeval van de verwerping van een certificaat van oorsprong.

Zoals het Hof van Justitie in randnrs. 39 en 40 van het arrest Lagura (zaak C-438/11) heeft aangehaald, kan de navordering van invoerrechten ten laste van een importeur die te goeder trouw certificaten van oorsprong/factuurverklaringen/attesten van oorsprong waarin de exporteur de oorsprong bevestigt voorlegde, maar waarbij naderhand is gebleken dat die certificaten/factuurverklaringen onjuist waren, als "hard" overkomen, maar moet zulke importeur zich erbij neerleggen dat de mogelijkheid dat hij wordt geconfronteerd met navorderingen wegens de verwerping van certificaten/verklaringen van oorsprong/attesten van oorsprong, een "normaal handelsrisico" is bij de invoer van goederen waarbij aanspraak wordt gemaakt op een preferentieel tarief.

Zoals het Hof van Justitie in randnr. 30 van het arrest Lagura aangeeft, is het aan de betrokken importeur om in zijn met de exporteur afgesloten (verkoops)contract clausules op te nemen waarin de exporteur de importeur vrijwaart voor de financiële schade die de importeur zou kunnen lijden door navorderingen van invoerrechten ingevolge de verwerping van certificaten/verklaringen/attesten van oorsprong.

DOUANEWAAARDE :

44. In art. 128 I.A. is defined that when goods are sold while they are stored in the customs warehouse, the transaction will be determined on the basis of this sale.

What in case the goods are sold more than once in the customs warehouse ?

Antwoord :

In beraad (AADA heeft een aantal casussen onderworpen aan de EU COM. Het is vooralsnog niet duidelijk wanneer EU COM een definitieve versie van haar terzake aangenomen 'guidance' zal publiceren).

45. Should it always be the price of the last sale that has to be used as transaction value ? Please confirm.

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 44).

- 46. If the answer is yes, we assume that also the INCOTERMS of these transactions may be important. Example : When 3 parties (A, B and C) are involved, the price of the transaction A to B has to be used in case the goods are declared in name of the company B (C-or D terms) and the price of the transaction B to C has to be used in case the goods are declared in name of the company C (E-of F terms).
Question : Is this correct ?**

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 44).

- 47. Verdwijnen van douane-entrepot type D en eventuele impact op het bepalen van de douanewaarde op basis van verkoop voor binnenbrengen in de EU ongeacht volgende verkoop in douane-entrepot blijft (art. 128 ,2 IA vindt geen toepassing ?)**

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 44).

- 48. Verdwijnen van douane-entrepot type D en eventuele impact op het bepalen van de douanewaarde wanneer er geen verkoop is voor inslag in douane-entrepot en er vervolgens verschillende verkopen onder de regeling douane-entrepot plaatsvinden. Op basis van welke verkoop zal douanewaarde worden bepaald?**

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 44).

- 49. Goods placed in a type D warehouse before 01/05/2016 may be discharged after that date applying for the provisions of the current legislation (CCC). This means that for these goods, it will still be possible (till 31/12/2018) to use the customs value that was declared when the goods were received in the warehouse.**

Question: is this correct?

Under the new Code, the customs warehousing procedure with type D facilitation shall be abandoned. As of 1 May 2016, authorizations for these procedure will be considered private customs warehouse authorizations. The customs warehousing procedure with type D facilitation may still be discharged after 1 May 2016, applying the conditions of the old Code. This means that goods which are placed before 1 May 2016 under this procedure may be customs cleared based upon the

(lower) customs value upon entry. However, as of 1 January 2019 at the latest, such goods shall be cleared based upon new UCC rules.

In this case, you should be aware that it may be possible that for one specific product different customs values may be declared depending whether the goods were placed in the customs warehouse before or after 01/05/2016.

Question: Is this correct?

Antwoord :

This is correct.

50. Considering that the type D customs warehouse no longer will exist after 01/05/2016, there is no need to declare the value of the goods when the goods are placed under the customs warehouse procedure. So, no invoice is required when goods are placed under the customs warehouse procedure. Question: Is this correct ?

Antwoord :

In principe dient momenteel bij plaatsing onder alle regelingen particulier entrepot of publiek entrepot type A bij de aangifte tot plaatsing een factuur of verzendingsnota te worden toegevoegd. Deze regel zal niet worden gewijzigd.

51. Art. 128 IA : Where the goods are sold for export to the customs territory of the Union not before they were brought into that customs territory but while in temporary storage or while placed under a special procedure other than internal transit, end-use or outward processing, the transaction value will be determined on the basis of that sale.

De vraag is : Hoe moet dit artikel geïnterpreteerd worden ?

Ik lees daarin dat indien er geen transactie is voorafgaande aan het binnenbrengen van de goederen in de EU ,en de goederen (onder andere) onder de regeling entrepot (7100) worden geplaatst, deze laatste transactiewaarde moet gebruikt worden.

In alle andere gevallen mag een eerdere transactiewaarde gebruikt worden.

Geldt deze regel geldt vanaf 1/5/2016 ?

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 44).

- 52. Considering that the method to determine the customs value on the basis of the production cost will be the only possibility left, we were wondering if we could discuss on guidelines to determine the production cost.**

Antwoord :

La méthode de calcul des droits prévue à l'article 86§5 du CDU est comparable à celle utilisée dans l'actuel article 591 des DAC. Celui-ci autorise, sous certaines conditions, l'utilisation des coûts de perfectionnement comme base de la valeur en douane pour l'exonération partielle des droits à l'importation.

Désormais, c'est la règle principale et cela ne répond plus à aucune condition préalable.

Les lignes directrices indiquent que le coût de l'opération de transformation réalisée hors du territoire douanier de l'Union devrait signifier la valeur en douane des produits transformés au moment de l'acceptation de la déclaration en douane de mise en libre pratique moins la valeur statistique des marchandises d'exportation temporaire correspondant au moment où ils ont été placés sous le régime du perfectionnement passif.

Imaginons un produit transformé ayant une valeur en douane de 5.000€, soumis à un droit de 4%. Ce produit transformé a été produit à partir de marchandises d'exportation temporaires d'une valeur statistique (indiquée sur la déclaration d'exportation) de 2.000€

Le coût de l'opération de transformation réalisée hors du territoire douanier de l'Union sera de 3.000€ (5.000€ - 2.000€).

Le montant des droits s'élèvera à 4% x 3.000€, soit 120€.

ZEKERHEIDSTELLING

- 53. Op welke wijze dient de zekerheid te worden bepaald indien geen vrijstelling kan verleend worden ? M.b.t. deze vraag dient het begrip “zending” nader te worden toegelicht.**

Antwoord :

In beraad.

Voor wat betreft rechten die potentieel zouden kunnen ontstaan, wordt het bepalen van de hoogte van de zekerheidsstelling gestuurd vanuit het principe van risico - inschatting. Borgstellingen dekken immers de financiële risico's af waarvan de Douane van oordeel is dat ze daadwerkelijk aanwezig zijn. Het spreekt evenwel voor zich dat de redenen om verlaagde borgstellingen toe te kennen te vinden zijn in de wettelijke bepalingen. Er zijn tal van pistes mogelijk. Er wordt m.b.t. hiertoe een basisdocument opgemaakt met verschillende opties die nog intern moeten besproken worden.

- 54. Today already a guarantee is required for running a customs warehouse (types A,B, C, D and E). Is recalculation of the guarantee amount required after 01/05/2016 and does this amount include VAT?**

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 53).

55. Bepaalde entrepots (type B en C) werden door de AADA erkend als beveiligde entrepots waarvoor een verzekeringscertificaat werd afgeleverd waarbij vrijstelling van zekerheid wordt verleend. Kan deze faciliteit onder de UCC behouden blijven ?

Antwoord :

Deze mogelijkheid wordt niet voorzien in UCC. Bijgevolg kan geen nieuwe vergunning worden afgeleverd met een dergelijke vrijstelling.

Indien men, onder UCC, in aanmerking wenst te komen voor een vermindering of vrijstelling van zekerheid moet men voldoen aan de voorwaarden zoals vermeld in artikel 84 DA.

56. Op welke manier voorziet AADA de praktische verwerking onder 1 “comprehensive guarantee” te implementeren ?

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 53).

57. Onder welke voorwaarden kan vrijstelling of vermindering van zekerheidsstelling worden verleend bij plaatsing van goederen onder tijdelijke opslag ?

Antwoord :

In beraad (zie het antwoord op vraag 53).

58. Kunnen zekerheidsstellingen die in het kader van andere douaneregelingen werden gesteld worden aangewend (globale zekerheid) – zie ook bijlage 32-03 IA.

Antwoord :

in beraad (zie het antwoord op vraag 53).

TIJDELIJKE OPSLAG

59. Wat is de impact voor de huidige vergunningen temporary storage, Laad en losplaats enz.

Antwoord:

Vanaf 1 mei 2016 moeten goederen die het douanegebied van de Unie worden binnengebracht bij de douane aangebracht worden op een door de douane goedgekeurde plaats (art 115 DA). Dit is ofwel een RTO ofwel een LLP. Opmerking: in geval de goederen worden aangebracht op een LLP moeten de goederen aangegeven worden voor een douaneregeling op de dag nadat zij werden aangebracht (d.w.z. binnen de 24 u.) (art 115 lid 2b DA). Let wel: in art 115 DA zijn specifieke voorwaarden inzake LLP voorzien (o.a. zekerheidstelling). De huidige omzendbrief LLP zal worden aangepast aan de nieuwe artikelen.

Er zal geen verplichte koppeling meer zijn aan een douane-entrepot of RTO.

Het verschil tussen een goedkeuring van een los- of laadplaats en een vergunning: LLP of goedgekeurde plaats wordt overeenkomstig het wetboek niet beschouwd als een “vergunning” met de daaraan gekoppelde voorwaarden. De plaatsen moeten wel door de douane worden goedgekeurd volgens nationaal te bepalen regels. De locaties waar de goederen zullen worden aangebracht moeten in de aanvraag voor vereenvoudigde procedure worden vermeld. De locaties moeten worden goedgekeurd alvorens de vergunning te verlenen.

Aanpak nieuwe RTO – vergunningen die worden afgeleverd in het kader van de vóór 1 mei 2016 geldende regeling, met name het CTW van 1992 :

Om vanaf 1/5/2016 goederen in tijdelijke opslag te hebben gedurende 90 dagen is een vergunning RTO noodzakelijk. Aangezien momenteel weinig goederenbehandelaars/terminaloperatoren beschikken over een vergunning RTO, en gelet op de nabijheid van 01/05/2016, opteert AADA ervoor om, nog voor 01/05/2016, de mogelijkheid te bieden vergunningen RTO's aan te vragen onder de huidige wetgeving (CTW 1992). Enkel op die wijze zal het voor AADA mogelijk zijn elke RTO-vergunning tijdig af te leveren en geen hinder te doen ontstaan voor de logistieke bewegingen in de lucht- en zeehavens. Immers, in het kader van de wettelijk voorziene overgangsmaatregelen kunnen bestaande vergunningen (bijv. een vergunning RTO), verder blijven bestaan onder de huidige voorwaarden tot aan de herbeoordeling ervan.

Samengevat :

- Er worden vóór 1/5/2016 vergunningen RTO afgeleverd volgens de bepalingen van CTW voor de locaties gelegen in de zee- en luchthavens waarvoor er een behoefte voor tijdelijke opslag bestaat. Deze houder van deze vergunningen moet de beheerder (uitbater) van de locatie zijn.
- Het aanvraagformulier zal beschikbaar zijn op de website AADA of kan opgevraagd worden bij het team klantenbeheer van de betrokken regio. Het aanvraagformulier moet **ten laatste op 22/4/2016** bij het bevoegde regionaal team klantenbeheer toegekomen zijn.
- De aanvragen worden behandeld op basis van het FIFO – principe, AEO's krijgen evenwel voorrang.
- Aanvragen die tijdig worden ingediend zullen, indien conform, afgegeven worden op basis van het CTW van 1992.

Specifieke bepalingen m.b.t. RTO's waarvan de vergunningen voor 1 mei 2016 worden afgeleverd :

1. Voorraadadministratie:

Wat de voorraadadministratie betreft, zijn er twee mogelijkheden :

- De vergunninghouder houdt zelf een voorraadadministratie bij die voldoet aan alle voorwaarden van art. 116 DA. Er dient een voorraadadministratie te worden gehouden aan de hand waarvan de goederenstroom kan worden gevolgd via een bestaand intern boekhoudsysteem of een daartoe speciaal uitgewerkt systeem van de vergunninghouder.
- De vergunninghouder houdt niet zelf alle gegevens van art. 116 DA bij. De plaatsing en de aanzuivering van de goederen, die onder tijdelijke opslag werden geplaatst, kan in dat geval via een combinatie van het systeem van de vergunninghouder en van de summiere aangifte in de door de douane ter beschikking gestelde applicatie worden opgevolgd.

2. Toezicht :

- Er wordt door de vergunninghouder of voor haar rekening permanente controle verricht op personen en goederen die de ruimte voor tijdelijke opslag binnen- en buiten gaan. Elk binnen- en buitengaan van personen en goederen wordt geïdentificeerd en geregistreerd.

3. Borg :

- Indien voldaan is aan de punten 1 en 2 (voorraadadministratie en toezicht) zal het bedrag van de zekerheid bepaald worden op 0 EURO. Dit geldt uitsluitend voor locaties gelegen in de wettelijk voorziene douanezones van zee- en luchthavens binnen België.

Ter info m.b.t. 'personenregistratie' : Onder de nieuwe wetgeving is een personenregistratie geen vereiste voor het toekennen van een vergunning RTO. Evenwel voor wat bestaande vergunningen RTO betreft kan borgstelling bepaald worden op € 0,00 indien er een permanente controle wordt verricht op personen en goederen die de ruimte voor RTO binnen- en buitengaan. In de havens geldt reeds de ISPS-code wat maakt dat vandaag er reeds een personenregistratie aanwezig is waardoor aan 1 van de voorwaarden voor 0% borgstelling zoals opgenomen in de huidige omzendbrief is voldaan. Dit blijft gelden als overgangsmaatregel tot nieuwe vergunning(en) word(t)en afgegeven.

Overbrenging tussen RTO's :

Aantal betrokken douaneautoriteiten	Aantal vergunninghouders tijdelijke opslag	Voorwaarden
Eén	Eén	Afhankelijk van de analyse van het frauderisico
Twee	Eén	Vergunninghouder TO moet AEO C zijn
Eén	Twee	Beide vergunninghouders moeten AEOC zijn
Twee	Twee	Beide vergunninghouders moeten AEOC zijn

Bijkomend moet hierbij wel nog voor alle overbrengingen aan enkele andere voorwaarden voldaan worden. Hierbij moet voornamelijk de voorwaarde tot het bijhouden van een passende administratie worden aangehaald. De wettelijke bepalingen hieromtrent zijn terug te vinden in artikel 148, lid 4 UCC en in artikel 116 DA en zijn meer gespecificeerd in het antwoord op vraag 67. In de gevallen waarin door de AAD&A de voorraadadministratie van de RTO – houder erkend wordt als een beperkte voorraadadministratie van de RTO – houder zelf én van de algemene voorraadadministratie die AAD&A bijhoudt (de zogenaamde 'goederencomptabiliteit'), zal de vergunninghouder zelf bij overbrenging ook in zijn eigen administratie melding moeten maken van het wegnemen van de goederen – voor wat de uitgaande RTO betreft – en van het ontvangen van de goederen – voor wat de inkomende RTO betreft.

RTO houders die slechts een beperkte voorraadadministratie houden, maar die toch als wettelijk conform wordt aangemerkt door AAD&A vanwege de combinatie met de nationale goederencomptabiliteit van de AAD&A én die wensen goederen over te brengen hetzij tussen verschillende locaties binnen 1 RTO, hetzij tussen verschillende RTO's die onder dezelfde vergunninghouder RTO vallen, zullen door AAD&A als AEOC moeten worden erkend.

M.b.t. de luchtvracht in Zaventem stellen er zich geen technische problemen en wordt de overbrenging van 1 RTO naar een andere IT-matig ondersteund middels CSI-berichten tussen de RTO's. Voor wat zeevracht betreft zal het uiterlijk 1 mei 2016 mogelijk zijn de locatiecode meerdere malen te wijzigen.

De overbrenging tussen 2 RTO's geschiedt op basis van een melding in de summier aangifte voor Tijdelijke Opslag. Voor zeevracht wordt in het CUSCAR-bericht de mogelijkheid geboden om de verwijzing naar de RTO-vergunning meerdere malen te wijzigen. Voor 1 mei 2016 kon dit veld slechts éénmaal worden gewijzigd, na 1 mei 2016 zal dit meerdere malen mogelijk zijn. Voorlopig zal het CUSCAR-bericht enkel kunnen gewijzigd worden door de indiener van het bericht, in de meeste gevallen de scheepsagent. De AAD&A stelt alles in het werk om ook de houder van de RTO deze mogelijkheid te bieden.

De bestaande regeling Transshipment wordt gewijzigd, maar het bericht CUSCAR TS (mini-cuscar) blijft behouden. Het mini-cuscar bericht moet worden gebruikt door de laatste RTO-houder via dewelke de goederen het EU-gebied weer verlaten. Daarmee wordt de

oorspronkelijke CUSCAR aangezuiverd. Het CUSCAR TS bericht kan nooit gebruikt worden voor overbrenging tussen verschillende RTO's of tussen verschillende locaties binnen 1 RTO. In die gevallen moet steeds een wijziging van RTO of van locatie binnen 1 RTO worden ingediend.

Wat CCRM betreft wordt binnen het CUSCAR-bericht een flag voorzien om aan te duiden dat het om Transshipment gaat (PLDA 14.2). Indien deze flag aanwezig is dan wordt het licht op groen gezet. Indien geen flag aanwezig dan is de trigger het Transshipmentbericht.

Indien er overdracht van RTO naar RTO is zal het vrijgave bericht worden verstuurd naar de RTO houder waar de goederen zich bevinden (aanpassing noodzakelijk aan CCRM).

60. Op basis van de bepalingen in de UCC wordt onder meer de elektronische vrachlijst (CUSCAR-bericht) als aangifte beschouwd.

Kan het insturen van de vrachlijst ook als kennisgeving beschouwd worden bij de invoer van bulkproducten waarbij kan afgezien worden van de kennisgevingen die in het kader van de huidige procedures worden voorzien ?

Antwoord :

Neen, een CUSCAR is geen aangifte voor het plaatsen onder een douaneregeling.

Indien de invoerder krachtens een verleende vergunning een vereenvoudigde aangifte mag indienen (EiDR) dan staat de wetgeving toe de vermelding van het nettogewicht niet in te vullen.

Let wel :

1/ het weglaten van het nettogewicht bij de inschrijving in de administratie kan enkel indien de vergunning hierin uitdrukkelijk voorziet.

2/ het elektronisch systeem van AADA zal waarschijnlijk deze faciliteit nog niet ondersteunen vanaf 1 mei 2016. De huidige bulkprocedure blijft van toepassing tot het systeem in vorenstaande zin is aangepast.

Uiteenzetting van het probleem :

PROBLEEM : Automatisatie douaneproces bulk: gebruik van elektronische berichten onvolledige/aanvullende aangiften:

- Op basis van de huidige wetgeving mag op een aanvullende aangifte type X het nettogewicht niet meer gewijzigd worden aangezien dit gegeven reeds is opgenomen in de onvolledige aangifte type B.
- UCC dd. 1/5/2016 : Bij gebruik van een vereenvoudigde aangifte bij invoer moet de netto massa verplicht worden vermeld op artikelniveau maar indien artikel 166, lid 2

van de UCC (Vereenvoudigde aangifte op basis van vergunning) van toepassing is, kunnen de lidstaten afzien van deze eis. Of met andere woorden, op een vereenvoudigde aangifte moet de netto massa niet worden ingevuld aangezien dit gegevenselement pas in de aanvullende aangifte verstrekt moet worden.

OPLOSSING PLDA:

- Voor het berekenen van de verschuldigde rechten en taksen is er geen probleem, deze worden slechts berekend na het indienen van de aanvullende aangifte.
- De verwijzing naar de vergunning dient te worden opgenomen in PLDA (CODE vergunning is nodig).
- Indien een nationale code vereist is dient deze ook te worden opgenomen.
- Het netto- en brutogewicht (op hoofding en item) zijn verplichte elementen in huidige XSD, geen wijzigingen.
- Validatieregels opnemen in de aanvullende aangifte waardoor aanpassen van het netto- en brutogewicht mogelijk is.
- Geen controle op de vergunning zelf omdat deze nog niet opgenomen zijn in MASP VERGUNNINGEN.

Er dient opgemerkt te worden dat gezamenlijke opslag van Unie en niet-Uniegoederen zonder dat men deze van elkaar kan onderscheiden niet is toegestaan onder tijdelijke opslag. Bulkgoederen gezamenlijk opslaan in het regime 'RTO' in 1 silo of 1 tank is dus niet mogelijk.

De oplossing bestaat erin dat de goederen na lossing onmiddellijk dienen te worden ingeslagen onder de regeling douane-entrepot mits men kan voldoen aan het art. 177 DA zijnde het voeren van een gescheiden boekhouding. Dit zou kunnen betekenen dat een tankpark eventueel geen vergunning RTO nodig heeft maar het volstaat om het te laten erkennen als plaats om de goederen aan te brengen conform art. 139 UCC en art. 115 DA (= erkende losplaats). Voorwaarde is wel om alle geloste niet-Uniegoederen binnen de 24 uur onder de regeling entrepot te plaatsen of in het vrij verkeer te brengen.

61. Zal er aan deze aangifte voor tijdelijke opslag door het douanesysteem een MRN worden toegekend ?

Antwoord :

Neen, op 1 mei 2016 blijft de combinatie IMOnr. + verblijfsnummer. Implementatie MRN volgt planning bijlage B van de DA.

62. Welke bijkomende data elementen zullen vanaf welk ogenblik moeten voorzien worden in het CUSCAR-bericht ?

Antwoord :

Het CUSCAR bericht wordt aanzien als de aangifte voor tijdelijke opslag. Tijdens de overgangperiode wordt de toepassing van bijlagen A en B (en de daarin vereiste data elementen) opgeschort. Dus totdat nieuw systeem omtrent tijdelijke opslag operationeel is (volgens UCC werkprogramma = op dit moment nog geen specifieke datum voorzien, afhankelijk van nationale planning), dient te worden verder gewerkt met de huidige data elementen.

63. Binnen welke termijn kunnen er nog aanpassingen op het CUSCAR-bericht worden ingestuurd ? Momenteel bedraagt deze termijn 20 dagen.

Antwoord :

Het CUSCAR bericht wordt aanzien als de aangifte tot tijdelijke opslag. In artikel 146 UCC wordt verwezen naar de manieren van wijziging en ongeldig making met betrekking tot de aangifte voor tijdelijke opslag.

Artikel 146 UCC.

Wijziging en ongeldigmaking van een aangifte tot tijdelijke opslag

1. De aangever wordt, op diens aanvraag, toegestaan een of meer gegevens in de aangifte tot tijdelijke opslag te wijzigen nadat deze is ingediend. De wijziging mag niet inhouden dat de aangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking had.

Wijziging is niet meer mogelijk na een van de volgende feiten:

a) de douaneautoriteiten hebben de persoon die de aangifte heeft ingediend, in kennis gesteld van hun voornemen de goederen te controleren;

b) de douaneautoriteiten hebben geconstateerd dat de gegevens van de aangifte onjuist zijn.

2. Indien de goederen waarvoor een aangifte tot tijdelijke opslag is ingediend, niet bij de douane zijn aangebracht, maken de douaneautoriteiten die aangifte ongeldig in elk van de volgende gevallen:

a) op aanvraag van de aangever, of

b) uiterlijk 30 dagen na de indiening van de aangifte.

Conclusie

In deze wettelijke bepalingen wordt geen specifieke termijn voorgeschreven. De douane zet de huidige praktijken verder en de termijn blijft 20 dagen.

64. Zullen de verantwoordelijkheden van de terminal operator worden vastgelegd in de vergunning RTO in de mate dat in een vergunning zal voorzien worden ?

Antwoord :

De verantwoordelijkheden van de houder van de vergunning voor het beheer van opslagruimten voor tijdelijke opslag zijn wettelijk bepaald in artikel 147 (3) UCC en hoeven niet in de vergunning te worden vermeld.

De houder van de vergunning voor het beheer van opslagruimten, de zgn vergunninghouder RTO zoals bijvoorbeeld de terminal-operator, dient te verzekeren dat de goederen die onder tijdelijke opslag staan en die bij hem in bewaring zijn gegeven niet aan het douanetoezicht worden onttrokken. (De betreffende goederen zullen in principe het voorwerp hebben uitgemaakt van een aangifte tot tijdelijke opslag die is ingediend door een ander persoon, zoals bedoeld in artikel 139 (1) UCC (bijvoorbeeld een scheepsagent).

Worden de goederen die zich onder tijdelijke opslag bevinden en die in bewaring zijn bij de vergunninghouder RTO, op dat moment aan douanetoezicht onttrokken, geldt de vergunninghouder als hoofdelijk medeschuldenaar van de daardoor ontstane douaneschuld (toepassing art. 79 UCC). In voorkomend geval zal de gevorderde douaneschuld berekend worden op basis van de gegevens zoals die blijken uit de aangifte waarmee de onttrokken goederen onder tijdelijke opslag zijn geplaatst; uiteraard tenzij de douane over bewijskrachtige gegevens beschikt dat meer of zwaarder belaste goederen aan het douanetoezicht werden onttrokken.

Overbrengingen tussen RTO's gebeuren onder verantwoordelijkheid van de vergunninghouder RTO, zodat deze ook aansprakelijk is indien de zich onder tijdelijke opslag bevindende goederen tijdens die overbrengingen worden onttrokken (artikel 193 IA).

Gelet op zijn aansprakelijkheid zou een vergunninghouder RTO uit welbegrepen eigenbelang de nodige controles moeten inbouwen in zijn procedures vooraleer hij een aan hem toevertrouwde partij goederen/container uit zijn pakhuisen/van zijn terreinen laat vertrekken.

Indien immers achteraf blijkt dat de goederen die hij liet vertrekken zich op dat moment nog onder "het stelsel" tijdelijke opslag bevonden, is hij immers medeschuldenaar van de ontstane douaneschuld.

Het valt te verwachten dat de toekomstige invoering van het systeem van CCRM-berichten, wat dit betreft de zaken enigszins zal vereenvoudigen voor een vergunninghouder RTO, maar dat doet niets af aan het feit dat de vergunninghouder RTO in afwachting van de uitrol van het CCRM-systeem de beslissing om goederen van zijn terreinen te laten vertrekken op eigen verantwoordelijkheid neemt (In die zin is de inhoud van art. 147, lid 3 a) een uitdrukkelijke opneming in de wetgeving van hetgeen het Hof van Justitie heeft gesteld in het UNAMAR-arrest).

Met betrekking tot het principe dat de vergunninghouder RTO verantwoordelijk is indien hij goederen onder tijdelijke opslag die aan hem in bewaring zijn gegeven van zijn terreinen laat vertrekken en indien die goederen naderhand aan het douanetoezicht worden onttrokken, bestaat één uitzondering.

Namelijk de situatie waarin goederen de ruimte voor tijdelijke opslag moeten verlaten voor een door de douane geëiste verificatie die niet binnen de ruimte voor tijdelijke opslag kan gebeuren (typevoorbeeld : goederen moeten verificatie ondergaan op terreinen vaste scanner).

Wanneer goederen de ruimte voor tijdelijke opslag verlaten voor zulke verificatie, zullen de goederen zich onder het “stelsel” tijdelijke opslag blijven bevinden, maar zal – vanaf het ogenblik dat de goederen de ruimte voor tijdelijke opslag verlaten- het niet meer onder de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder RTO vallen om te verzekeren dat de goederen niet aan het douanetoezicht worden onttrokken. (In zulk geval zal het vervoer van de goederen naar de plaats van verificatie gebeuren onder de verantwoordelijkheid van de aangever van de aangifte in het kader waarvan de goederen voor verificatie zijn geselecteerd., zie artikel. 189 UCC (douaneaangifte) en artikel 145, lid 7 UCC (aangifte tot tijdelijke opslag).

Vraag vanuit de cluster havens voor bijkomende verduidelijking dd. 10-02-2016:

Kan dit principe ook toegepast worden voor controles door andere overheden of agentschappen waarbij de douane een stopfunctie vervult? Een veel voorkomen situatie hierbij zijn de controles op voedselveiligheid door het FAVV. Een vervolgaangifte (PLDA of NCTS) van keurplichtige goederen wordt door de douane in controle gezet (stopfunctie). De controle zelf dient te gebeuren door de bevoegde controledienst (hier het FAVV) op speciaal daartoe uitgerust locaties (keurpunten) buiten de terminal/RTO. In de haven van Antwerpen is dit het publieke keurpunt op de grensinspectiepost linkeroever, maar ook de publieke keurpunten van bv. Luiknatie en BNFV. Na controle en vrijgave door de bevoegde controledienst wordt hiervan het bewijs voorgelegd aan de douane, die op haar beurt de aangifte zal vrijgeven. De principes zijn m.a.w. zeer gelijklopend met deze van een douanecontrole.

Er dient eveneens met de situatie rekening gehouden te worden dat het onderzoek kan gebeuren op een plaats naar keuze van de AEO vergunninghouder cfr. art. 24.4 DA.

Wanneer de betreffende goederen na de verificatieverrichtingen zich nog steeds onder het stelsel TO bevinden en opnieuw worden teruggevoerd naar de RTO, herneemt de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder RTO uiteraard opnieuw van zodra de goederen opnieuw in “zijn” ruimte voor tijdelijke opslag worden binnengebracht.

Een belangrijke kanttekening die daarbij moet worden gemaakt is dat ook in zulk geval de vergunninghouder RTO vanuit een welbegrepen eigenbelang moet checken of de goederen die hij zijn RTO laat verlaten wel degelijk geselecteerd zijn voor een verificatie die buiten de RTO moet plaatsvinden.

Opmerking cluster havens dd. 07.03.2016 :

Er dient opgemerkt te worden dat , juist voor die goederen die geselecteerd zijn voor zulke controle of die een controle dienen te ondergaan (bv FAVV) die buiten de RTO moet plaats vinden, het hoofdzakelijk in het algemeen belang is dat de terminaloperator een duidelijke melding krijgt van de douane dat die goederen de terminal dienen te verlaten voor de vereiste controle.

De vergunninghouder RTO zal uiteraard niet van zijn aansprakelijkheid verlost zijn indien hij de goederen zonder verdere controle “meegeeft” aan een persoon die tegenover hem beweert dat hij de goederen ophaalt om ze naar de plaats van verificatie te brengen en indien dan

naderhand blijkt dat de goederen in werkelijkheid nooit voor verificatie op een plaats buiten de RTO werden geselecteerd.

Vraag vanuit de cluster havens voor bijkomende verduidelijking dd. 10-02-2016 :

In het geval van selectie voor douanecontrole op containers verstuurt de douane in principe een blokkeringsbericht naar de terminal. Wanneer de chauffeur zich aanmeldt bij de terminal om de container af te halen, moet hij zich eerst aanbieden bij de lokale douanebalie (toezichtsantenne) voor het ondertekenen van een verbintenis. De lokale douanedienst zal vervolgens de container deblokken in het terminal IT systeem (TOS). Deze procedure geldt echter enkel op de terminals waar nog een douanebalie is. Op diverse terminals in de haven van Antwerpen (en ook in Zeebrugge) is dit niet het geval. Aangezien hier geen mogelijkheid is tot deblokken, wordt er naar deze terminals ook geen blokkeringsbericht gestuurd en kan de terminal/RTO bijgevolg geen weet hebben van een eventuele selectie voor douanecontrole.

Ook in die gevallen waar de douane een stopfunctie uitoefent ten behoeve van andere controlerende diensten, geldt bovenstaande opmerking.

Bovenstaande beperking (op de opschorting van de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder RTO) is dan ook moeilijk. Beter zou zijn om, meer algemeen, de verantwoordelijkheid van de terminal/RTO steeds te beëindigen van zodra een voor controle geselecteerde container wordt afgehaald. In deze gevallen is immers steeds de aangever gekend. Uiteraard geldt hierbij wel dat wanneer de goederen na controle opnieuw worden overgebracht naar de RTO, de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder terug wordt geactiveerd.

Voor wat betreft containers dient de blokkering/deblokkering vervangen te worden door een passend CCRM-bericht zoals hierna verder aangegeven. Deze werkwijze zou conform de toepassing van art. 139.7 van de UCC zijn. In dit verband dient gewezen te worden op de logische samenhang van art. 139.7, art 144 en art. 147.3 van de UCC.

Kan de Administratie deze zienswijze volgen?

Wellicht moet in het kader van het toekomstige CCRM-systeem ook overwogen worden in een bericht waarmee de houder van de vergunning RTO ervan op de hoogte wordt gesteld dat de goederen zijn geselecteerd voor een verificatie die buiten de rto moet plaatsvinden.

De beëindiging van de tijdelijke opslag geschiedt overeenkomstig de bepalingen van artikel 149 UCC in combinatie met artikel 150 UCC , dit wil zeggen door het plaatsen van de niet-Uniegoederen in tijdelijke opslag onder een douaneregeling of door weder uitvoer van deze goederen.

Voor goederen die bestemd zijn om onder een douaneregeling te worden geplaatst moet een douaneaangifte tot plaatsing onder desbetreffende regeling worden gedaan, hierna vervolgaangifte genoemd, en de goederen voorwerp van dergelijke vervolgaangifte worden geacht effectief onder bewuste regeling te zijn geplaatst bij de vrijgave van de goederen voor de regeling vermeld in de vervolgaangifte (samenlezing artikel 158 en artikel 194 UCC).

Dit betekent dat de tijdelijke opslag pas wordt beëindigd (aangezuiverd) op het moment dat de goederen worden vrijgegeven voor de regeling in de vervolgaangifte (en dus niet op het moment dat deze douaneaangifte wordt ingediend/aanvaard) In dit verband kan worden

verwezen naar het arrest CODIREX van het Hof van Justitie (zaak C-542/11) (te vinden op EUR-LEX). Niettegenstaande dit arrest handelt over het "oude" CDW en niet over het UCC, is op te merken dat de principes niet veranderd zijn.

Voorbeeld:

Goederen bevinden zich onder tijdelijke opslag in de RTO van A.

De goederen worden door B aangegeven voor het vrije verkeer. Ingevolge de door B gedane aangifte worden de goederen geselecteerd voor een verificatie die de volgende dag zal plaatsvinden.

In de tussenliggende nacht worden de goederen door onbekenden gestolen uit de RTO.

Aangezien de goederen op het moment van de diefstal (onttrekking aan tijdelijke opslag) nog niet waren vrijgegeven voor het vrije verkeer, bevinden zij zich nog onder tijdelijke opslag.

Aangezien de vergunninghouder RTO verplicht is om te verzekeren dat de bij hem in bewaring zijnde goederen in tijdelijke opslag niet aan het douanetoezicht worden onttrokken, dient de administratie de vergunninghouder RTO te beschouwen als schuldenaar van de douaneschuld op grond van artikel 7, lid 3, a) UCC.

Vraag vanuit de cluster havens voor bijkomende verduidelijking dd. 10-02-2016 :

Verschillende afwijkende situaties kunnen zich voordoen:

- Na scanning wordt de container, doorgaans op verzoek van de douane, afgeleid naar een magazijn in het havengebied alwaar deze container volledig moet uitgeladen worden om de fysieke verificatie mogelijk te maken. Wie draagt in deze gevallen de verantwoordelijkheid? Aangever, beheerder van het magazijn of douane?
- Na fysieke verificatie blijken de goederen niet (meteen) te kunnen worden vrijgegeven. Vb: er moeten bijkomende administratieve stukken worden voorgelegd, er moet een borg gesteld worden in afwachting van de resultaten van verder onderzoek, goederen moeten vernietigd worden, ... Hoe zal in deze gevallen worden omgegaan met de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder RTO?
- Wanneer de ruimte tijdelijke opslag beheerd wordt door de douane zelf (artikel 148.1 UCC), is er geen vergunning vereist. Neemt de douane dan zelf de verantwoordelijkheid van de houder van de vergunning zoals beschreven in artikel 147.3 UCC?

Een probleem dat zich regelmatig voordoet is de vertraging bij het verwerken van de resultaten van een verificatie (en bijgevolg een vertraging bij de vrijgave van de goederen na verificatie). Dit probleem stelt zich zowel bij douanecontroles alsook bij het vrijgeven van een aangifte na een FAVV controle. Welke oplossing ziet de Administratie in deze gevallen m.b.t. de verantwoordelijkheid van de RTO?

Ook hier dient verwezen te worden naar het gebruik van een passend CCRM-bericht op basis van de toepassing van art. 139.7, art 144 en art. 147.3 van de UCC.

Bijkomende vraag vanuit cluster havens in verband met overvoer naar plaats voor verificatie of inspectie (scanning, FAVV, fysieke verificatie...)

Zie artikel 189§1 UCC – dat eveneens op tijdelijke opslag van toepassing is ingevolge artikel 145.7 UCC.

Wanneer een container geselecteerd worden voor verificatie of inspectie op basis van de summier aangifte (ENS) of op basis van de aangifte tijdelijke opslag (ATO), is de verantwoordelijke aangever, de aangever van de ENS of van de ATO. Dit is een duidelijke wetsbepaling die niet bestond in het CDW waardoor er gewerkt werd met verbintenissen, in Antwerpen te ondertekenen door de transporteur en in Zeebrugge door de aangever van de vervolgaangifte.

In de praktijk zal de ontvanger van de goederen / de aangever van de vervolgaangifte de container (laten) oppikken bij de terminal (RTO) en de verificatie of inspectie met een zogenaamde multi-stop inplannen in het transport naar eindbestemming. Hierdoor wordt extra verkeer in het havengebied vermeden, wordt het logistiek proces versneld en worden de kosten beperkt. In dergelijk geval zal er meestal al een vervolgaangifte zijn die de tijdelijke opslag echter pas zal beëindigen als de goederen worden vrijgegeven.

Is het voor de douane aanvaardbaar, teneinde deze praktijk met alle voordelen vanden te kunnen laten voortbestaan in het belang van de handel en de haven in het algemeen, dat de douaneverantwoordelijkheid van de aangever van de ENS/de ATO wordt overgedragen naar de aangever van de vervolgaangifte?

Dit niet enkel op louter contractuele basis tussen de aangever ENS/ATO (of de agent die hiervoor optreedt) en deze aangever van de vervolgaangifte, maar middels een convenant tussen deze partijen enerzijds, en de douane anderzijds? Met als bedoeld gevolg dat in geval van onregelmatigheden tijdens de overvoer of tijdens de verificatie/inspectie de douane enkel de aangever van de vervolgaangifte én in voorkomend geval bij onttrekking aan het douanetoezicht de transporteur op basis van de ondertekende verbintenis zal aanspreken

Het zou met andere woorden moeten gaan over een volledige overdracht van de verplichtingen van de aangever ENS/ATO naar de betrokken [aangever van de vervolgaangifte](#) én in voorkomend geval bij onttrekking aan het douanetoezicht de transporteur op basis van de ondertekende verbintenis. Overvoer naar plaats voor verificatie of inspectie (scanning, FAVV, fysieke verificatie...) Zie artikel 189§1 UCC – dat eveneens op tijdelijke opslag van toepassing is ingevolge artikel 145.7 UCC.

Wanneer een container geselecteerd worden voor verificatie of inspectie op basis van de summier aangifte (ENS) of op basis van de aangifte tijdelijke opslag (ATO), is de verantwoordelijke aangever, de aangever van de ENS of van de ATO. Dit is een duidelijke wetsbepaling die niet bestond in het CDW waardoor er gewerkt werd met verbintenissen, in Antwerpen te ondertekenen door de transporteur en in Zeebrugge door de aangever van de vervolgaangifte.

In de praktijk zal de ontvanger van de goederen / de aangever van de vervolgaangifte de container (laten) oppikken bij de terminal (RTO) en de verificatie of inspectie met een zogenaamde multi-stop inplannen in het transport naar eindbestemming. Hierdoor wordt extra verkeer in het havengebied vermeden, wordt het logistiek proces versneld en worden de kosten beperkt. In dergelijk geval zal er meestal al een vervolgaangifte zijn die de tijdelijke opslag echter pas zal beëindigen als de goederen worden vrijgegeven.

Is het voor de douane aanvaardbaar, teneinde deze praktijk met alle voordelen vanden te kunnen laten voortbestaan in het belang van de handel en de haven in het algemeen, dat de douaneverantwoordelijkheid van de aangever van de ENS/de ATO wordt overgedragen naar de aangever van de vervolgaangifte?

Dit niet enkel op louter contractuele basis tussen de aangever ENS/ATO (of de agent die hiervoor optreedt) en deze aangever van de vervolgaangifte, maar middels een convenant tussen deze partijen enerzijds, en de douane anderzijds? Met als bedoeld gevolg dat in geval van onregelmatigheden tijdens de overvoer of tijdens de verificatie/inspectie de douane enkel de aangever van de vervolgaangifte én in voorkomend geval bij onttrekking aan het douanetoezicht de transporteur op basis van de ondertekende verbintenis zal aanspreken.

Het zou met andere woorden moeten gaan over een volledige overdracht van de verplichtingen van de aangever ENS/ATO naar de betrokken [aangever van de vervolgaangifte](#) én in voorkomend geval bij onttrekking aan het douanetoezicht de transporteur op basis van de ondertekende verbintenis.

Het spreekt voor zich dat dergelijke convenant niet op een geval-per-geval basis kan afgesproken worden, maar in hoofde van een bepaalde aangever **vervolgaangiftes** moet bekeken worden, voor een bepaalde aangever ENS/ATO, en voor alle containers/goederen die met die bepaalde aangever ENS/ATO werden aangekondigd/aangebracht.

65. Op welke wijze zullen de verantwoordelijkheden van de andere operatoren die in dit proces tussenkomen (scheepsagenten/douane-expediteurs) worden vastgelegd ?

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 64.

66. Zal de AADA in een generieke vergunning voorzien of zullen de vergunningen worden opgesteld rekening houdend met specifieke situaties waarmee een aantal terminals te maken hebben ?

Antwoord :

Er is een generiek aanvraagformulier ter beschikking op NAFORNA en op de intranetsite D&A. Aanvragen RTO moeten wel individueel worden ingediend en bijgevolg zullen specifieke vergunningen aan elke RTO worden afgeleverd.

67. Kan de AADA de huidige (private /publieke) systemen die een opvolging van de logistieke goederenstroom mogelijk maken aanvaarden als voorraadadministratie inzake tijdelijke opslag (toepassing afwijking die voorzien is in artikel 166 van de UCC) (Art. 148,4 UCC – Art. 116 DA)?

Antwoord :

Overeenkomstig artikel 166, lid 1 UCC kunnen de douaneautoriteiten aanvaarden dat een persoon goederen onder een douaneregeling laat plaatsen op basis van een vereenvoudigde aangifte waaruit bepaalde in artikel 162 UCC bedoelde informatie of de in artikel 163 UCC bedoelde bewijsstukken kunnen worden weggelaten.

Tijdelijke opslag is echter geen douaneregeling en de aangifte tot tijdelijke opslag is geen douaneaangifte. Met een douaneaangifte worden goederen namelijk onder een bepaalde douaneregeling (nl. in het vrije verkeer brengen, bijzondere regelingen of uitvoer) geplaatst terwijl de aangifte tot tijdelijke opslag de handeling is waarbij een persoon kenbaar maakt dat hij goederen in tijdelijke opslag plaatst.

De bepalingen inzake de aangifte tijdelijke opslag zijn opgenomen in artikel 145 van het UCC. In artikel 145, lid 6 is bepaald dat de douaneautoriteiten kunnen toestaan dat gebruik wordt gemaakt van systemen voor handels-, haven- of vervoersinformatie voor het indienen van een aangifte tot tijdelijke opslag, op voorwaarde dat deze de nodige gegevens voor een dergelijke aangifte bevatten en dat deze gegevens overeenkomstig lid 3 beschikbaar zijn.

Inzake het houden van een voorraadadministratie is artikel 116 van DA van toepassing. Naast de gegevens van de aangifte tot tijdelijk opslag zijn nog bijkomende gegevens noodzakelijk.

Conclusie

- Het gebruik van APCS (publieke systemen) komt momenteel nog niet in aanmerking om te gebruiken als voorraadadministratie bij tijdelijke opslag.
- Voor inslag: opsomming van de gegevens en informatie onder b), c), d) en e) van art. 116 §1 DA zijn niet nodig mits hetzij verwijzing naar cuscar en containernummer, hetzij naar het NCTS-document waarmee de goederen bij douane worden aangebracht. De nummering van de vrachtlst blijft ongewijzigd : IMO-nr + verblijfsnr (geen MRN), de verwijzing naar het NCTS-document gebeurt d.m.v. een verwijzing naar het nummer van het T-document. Deze gegevens moeten in vak 40 van de douane-aangiften worden opgenomen.
- Voor overbrenging tussen RTO dient de volledige dataset zoals voorzien in art. 116§1 DA voorzien te zijn. Als de combinatie van de gegevens op het T-document en/of de Cuscar enerzijds, en de voorraadadministratie van de houder van de goederen onder tijdelijke opslag anderzijds, maakt dat alle data zoals voorzien in 116§1DA raadpleegbaar zijn door de AADA, dan wordt dit beschouwd als zijnde conform de vereisten voor overbrenging maar in alle gevallen moeten de RTO-houder(s) AEOC zijn.

68. Welke zijn de toepasselijke voorwaarden en procedures indien goederen tussen twee ruimten voor tijdelijke opslag worden overgebracht die in verschillende lidstaten zijn gelegen ? (Art. 148,4 en 148,5 UCC + art. 193 IA + 116 DA + 118 DA)

Zie de ontwerpversie van de 'Guidance on customs formalities on entry and import into the European Union', opgesteld op 10 maart 2016 door de Customs Code Committee, section 'Import and Export Formalities'.

4. Movement of goods between temporary storage facilities

4.1 General rules

Art.148 (5) UCC

Article 193 UCC IA lays down exhaustively the requirements for allowing movements of goods between temporary storage facilities.

That possibility should be provided in the authorisation for the operation of the temporary storage facility from which the goods depart. A separate authorisation for the movement itself should not be required.

In case where there is an existing authorisation for an operation of a temporary storage facility and customs authorities approve the possibility to move goods between temporary storage facilities the existing authorisation should be amended to include the approval.

Where the movement of goods in temporary storage facilities located in more than one MS, the competent customs authority for the place where the temporary storage facility of departure is situated should consult the customs authorities concerned in order to ensure the fulfillment of the conditions before authorizing such movement. The authorisation for use of the temporary storage facilities should contain a reference to the decision taken pursuant to this consultation and the date when it was notified to the applicant. It is recommended that if customs authorities agree a new authorisation will not be necessary.

4.2. Cases

Goods in temporary storage may be moved between temporary storage facilities in the following circumstances:

- the temporary storage facility of departure and the one of arrival are under the supervision of the same customs authority. This is usually a customs authority of one MS. In special cases where there is an agreement between MSs one and the same customs authority may supervise temporary storage facilities located in two MS. The holder of the authorisation may be the same or different persons.
- An authorised economic operator is authorised to operate the temporary storage facility of departure of goods as well as the temporary storage facility of their arrival. These temporary storage facilities may be situated and be under the supervision of one or two MS.
- The two temporary storage facilities are covered by different authorisations held by different companies. Each holder of an authorisation has the status of AEOC. The movement may take place in one or between two MS.

The movement of goods between temporary storage facilities is different from the movement of goods from a temporary storage facility to a place designated by the customs authorities.

Example Movement of maritime containers from the temporary storage facility to the scanner site which is a place operated by the customs authority.

4.3. Temporary storage facility

The goods moved between temporary storage facilities should be covered by only one TSD lodged with the customs authorities competent for the place where the temporary storage facility of departure is situated.

The holder of the authorisation for the operation of the temporary storage facility where the goods arrive should make a reference to the TSD in its records.

It is recommended that the customs authorities agree during the consultation procedure that holders of temporary storage facilities of departure and arrival exchange information about the goods so that they could be supervised after being entered in the records of the temporary storage facility of arrival.

4.4 Duration and time-limit

Temporary storage should not begin anew with the placement of goods in the temporary storage facility of arrival. The time limit for temporary storage begins with the presentation of goods to customs with the customs office competent for the place where the temporary storage facility of departure is situated and is not to be interrupted by the movement. A new temporary storage period could only potentially begin for such goods where they have been placed under an external transit procedure.

If at the end of the temporary storage goods are not placed under a customs procedure or re-exported the following consequences ensue:

- A customs debt pursuant to Article 79 UCC is incurred.
- The customs authorities should take measures to dispose of the goods in accordance with Articles 197, 198 and 199 UCC.

If after being put under TS goods are placed under an external transit procedure TS ends at the time of acceptance of the customs declaration for transit. Upon presentation of goods at the customs office of destination they are put again under temporary storage with a maximum duration of 90 days. If, however, the goods are declared for an external transit but do not in fact leave the storage facility and are not presented at the customs office of destination a customs debt should incur through non-compliance as provided under Article 79 UCC.

4.5 Responsibilities of the holders of temporary storage facilities

The responsibility of the holder of temporary storage facility ends when the goods are entered in the records of the holder of the temporary storage facility where the goods arrive. It is possible that as a result from the consultation between the competent customs authorities it is otherwise provided in the authorisation.

Where the holder of the temporary storage facility of arrival or departure does not comply with the requirements to inform the competent customs office where it is located and the holder of the other temporary storage facility a customs debt for non-compliance could incur pursuant to Article 79 UCC. Penalties that are provided under the national law remain applicable.

4.6 Exchanges of information

The illustration below shows the exchanges of information that is required where goods are moved between temporary storage facilities that are under the authority of different customs offices:

Each of these exchanges of information should refer to:

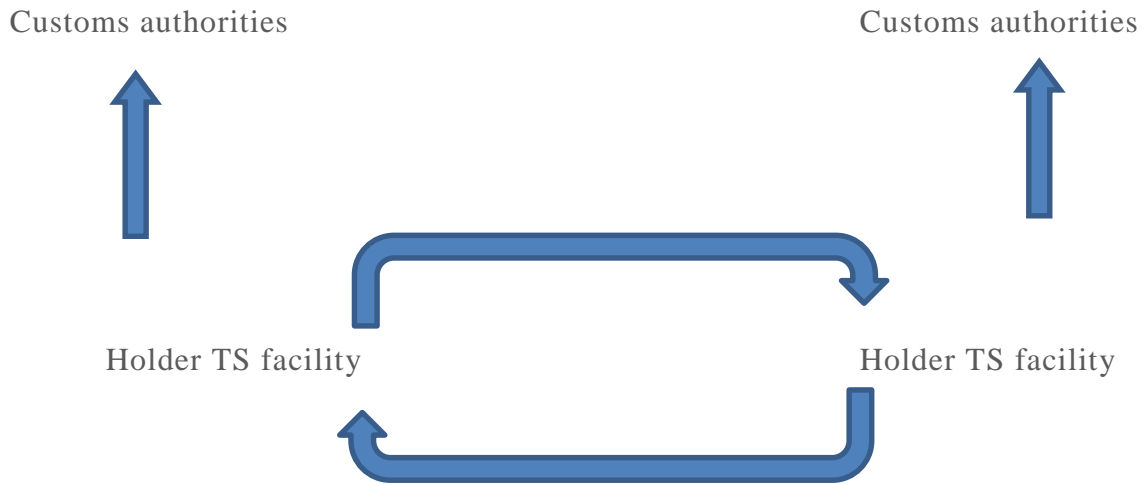
- the MRN of the TSD; during the transitional period another identifier could be used;
- the day on which the temporary storage movement is bound to end.

MS1

Departure

MS 2

Arrival

69. Kan de huidige procedure behouden blijven die voorzien is bij de overbrenging van goederen onder TO tussen de havens van Antwerpen en Zeebrugge ? (Art. 148,lid 4 en lid 5 UCC + art. 193 IA + 116 DA + 118 DA)

Antwoord :

Neen, het betreft immers overbrenging tussen RTO's. Vanaf 1/5/2016 moeten de nieuwe regels m.b.t. overbrenging worden toegepast.

70. In geval van transshipment wordt de vrachtlIJst met een "CUSCAR transshipment"-bericht soms 3 tot 5 dagen na vertrek van de goederen aangezuiverd. Zal deze mogelijkheid onder de UCC behouden blijven ?

Antwoord :

Ja, met dien verstande dat de CUSCAR TS enkel nog gebruikt wordt op de laatste RTO waarlangs de goederen het land terug verlaten. Dus : Indien transshipment op 1 RTO : CUSCAR TS te gebruiken door scheepsagent die SATO voor RTO heeft ingediend. Indien tussenliggende overbrengingen vooraleer goederen weer grondgebied verlaten : CUSCAR TS in te dienen door laatste RTO.

71. Welke partij zal aangesproken worden bij niet-aanzuivering van de vrachtlIJst ?

Antwoord :

Eerst een opmerking in verband met het gebruik van de terminologie. Aangezien tijdelijke opslag geen douaneregeling betreft, kan men niet spreken over aanzuivering. Men dient te spreken over de niet tijdige beëindiging van de tijdelijke opslag.

Een wettelijke bepaling omtrent deze materie vindt men terug in artikel 147, lid 4 UCC.

Concreet betekent dit het volgende:

- indien goederen nog aanwezig: zie hoofdstuk XII i.v.m. verboden, onbekende, niet aanvaarde en onbeheerde goederen (Art. 85-94 AWDA).
- indien goederen niet meer aanwezig: vergunninghouder RTO wordt aangeschreven (en kan eventueel onderzoek instellen)

72. Welke partij draagt de verantwoordelijkheid indien er na afloop van de opslagtermijn van 90 dagen geen vervolgaangifte ter aanzuivering van de tijdelijke opslag werd ingediend ?

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 64.

73. Op welk ogenblik wordt in geval van controle de tijdelijke opslag aangezuiverd ? Is dit bij de aanvaarding of bij de vrijgave van de vervolgaangifte ?

Antwoord :

Zie antwoord op vraag 64.

74. Vraag m.b.t. aanzuivering tijdelijke opslag art. 22,3 UCC – art. 246 IA (vroegere artikel 239 IA)

In de laatste versie van de UCC IA werd op vraag van een aantal lidstaten artikel 239 gewijzigd. In de vorige versie van de IA was in artikel 239.2 bepaald dat :

“De douaneautoriteiten stellen de aangever van de vrijgave van de goederen in kennis. Wanneer de goederen zich vóór de vrijgave in tijdelijke opslag bevonden, stellen zij tevens de houder van de vergunning voor het beheer van de desbetreffende ruimten voor tijdelijke opslag van deze vrijgave van de goederen in kennis.”

Voornoemde bepaling is in de laatste versie van de IA niet meer opgenomen.

Gelet op het feit dat de AADA momenteel een systeem (CCRM) ontwikkelt dat op termijn de terminal operator via een elektronisch bericht moet verzekeren dat de tijdelijke opslag op een correcte manier werd aangezuiverd, dienen m.b.t. de ontheffing van de verantwoordelijkheid van de betrokken operatoren afspraken te worden gemaakt met de AADA.

Wat is hierin het standpunt van de AADA ?

Antwoord :

CCRM gaat door.

DIVERSE

75. Bij annulering van een vervolgaangifte wordt de vrachtlĳst opnieuw aangeschreven. Hoe zal de opvolging gebeuren onder de UCC ?

Antwoord :

De geannuleerde aangifte blijft zichtbaar net als de nieuwe aangifte.

76. Art. 215,lid 2 UCC (aanzuivering van de bijzondere regeling) : voor de transitregeling zal een vergelijking plaatsvinden tussen data beschikbaar op het kantoor van vertrek en data beschikbaar op het kantoor van bestemming.

Vraag voor verdere bespreking met de AADA : wie zal de beslissing nemen betreffende de aanzuivering van deze bijzondere regeling en als er een verschil is, wat zal er dan gebeuren?

Antwoord :

Wat dit betreft is er niets gewijzigd t.o.v. het CDW.

77. Vraag m.b.t. plaatsing van goederen onder een douaneregeling – douaneaangifte van goederen (art. 158,lid 2 UCC - art. 141 DA)

“Acts deemed to be a customs declaration: DA art 141

The TDA Art 60 (20) amends DA Art 141 as follows:

(a) the following paragraph is added:

"4a. Until the dates of the upgrading of the National Import Systems, as referred to in the Annex to Implementing Decision 2014/255/EU, goods the intrinsic value of which does not exceed EUR 22 shall be deemed to be declared for release for free circulation by their presentation to customs pursuant to Article 139 of the Code provided that the data required are accepted by the customs authorities."

Kunnen de huidige procedures rond het aangeven van deze goederen worden verdergezet? Welke dataelementen beschouwt AADA als voldoende om in vrij verkeer brengen van goederen onder de de-minimus waarde van EUR 22 toe te laten ?

Antwoord :

Wat vraag 77 betreft, is de referte van de TDA verkeerd. Dit is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat de vraag gesteld werd aan de hand van een vorige versie van de TDA. De correcte

referte is art. 55, cijfer 15). Voor het aanbrengen van goederen bij de douane overeenkomstig art. 139 UCC dienen de gegevenselementen van kolom G3 van bijlage B-DA vermeld te worden. Bijlage B is echter nog niet van toepassing en nergens zijn hiervoor specifieke overgangsmaatregelen. In de huidige situatie is het zo dat wanneer de totale intrinsieke waarde van de zending niet meer bedraagt dan 22 EUR er in alle gevallen volledige vrijstelling van rechten bij invoer en BTW wordt verleend en dat deze zendingen zonder formaliteiten worden toegelaten. Dus de huidige procedure blijft bestaan tot bijlage B van DA in werking treedt.

78. Ontheffing van aanvullende aangifte (plaatsing) – Albert Palsterman

Art.167,lid 2 : In de volgende gevallen wordt ontheffing verleend van de verplichting tot indiening van een aanvullende aangifte:

“a) de goederen zijn onder het stelsel van douane-entrepots geplaatst”

Klopt het dat bij vergunning domiciliëring plaatsing er vanaf 1/5/2016 geen aanvullende aangifte IMZ voor plaatsing in een douane-entrepot dient gemaakt te worden ?

Antwoord :

Dit artikel voorziet inderdaad de ontheffing van een aanvullende aangifte bij plaatsing onder het stelsel van douane-entrepots bij vereenvoudigde aangifte of bij inschrijving in de administratie van de aangever.

Dit was momenteel ook voorzien in artikel 274 van het CTW.

Let op : Er zal niet automatisch een vrijstelling van kennisgeving worden toegestaan vanaf 1 mei 2016. Er zal moeten gewacht worden op de herbeoordeling van de vergunningen om een mogelijke vrijstelling toe te staan. Deze herbeoordeling kan hetzij van ambtswege, hetzij op vraag van de vergunninghouder.

De huidige aangifte type Z wordt momenteel niet alleen gebruikt als maandelijkse globale aangifte maar vaak ook als transactionele aanvullende aangifte, onmiddellijk volgend op de inschrijving in de administratie. Deze aangifte type Z geldt dan ook als kennisgeving.

De voorwaarden om een vrijstelling van kennisgeving te kunnen krijgen zijn bepaald in art. 182 UCC.

79. Considering that as of 01/05/2016 the type D warehouse will no longer exist, we assume that as of 01/05/2016, the current type D license holders will be obliged to make a separate declaration for free circulation each time goods are removed out of the warehouse for consumption in the Union. With other words, it will no longer be possible to apply for globalization, unless the license holder of the customs warehouse applies for a separate license “simplified procedures” that enables him to make a periodical declaration (= globalization) for the goods that are removed out of the customs warehouse and that have to be brought in free circulation.

Is this correct ?

Antwoord :

De automatische domiciliëring bij het in het vrij verkeer brengen na uitslag uit het entrepot type D (of E met D) zal niet meer mogelijk zijn. Er zal zoals voor de huidige andere types particuliere douane-entrepots een bijkomende vergunning voor vereenvoudigde procedures moeten worden aangevraagd.

- 80. Verdwijnen douane-entrepot type D en eventuele impact op:**
- **Maandelijkse globalisatie inslag – uitslag (in vrij verkeer brengen)**
 - **Register vertrek en aankomst**
 - **Verificatie**

Antwoord :

De impact voor de maandelijkse globalisatie bij inslag: ontheffing van globalisatie is mogelijk, zie art 167 UCC en vraag 78.

Voor het in het vrij verkeer brengen: er zullen vergunningen voor vereenvoudigde procedures (EiDR) moeten worden afgegeven voor uitslag uit het entrepot. In een overgangsmaatregel zou een voorlopige ambtshalve vergunning domiciliëring worden afgegeven.

Voorlopig geen wijzigingen met betrekking tot registers aankomst en vertrek voor douanevervoer. De verificatiedruk verschuift van inslag naar uitslag bij entrepottype D.

- 81. Vraag m.b.t. de inschrijving in de administratie van de aangever – toep. voor express-operatoren (art. 182 UCC + art. 159,lid 3 UCC + art. 263 UCC + art. 150 DA + art.329,lid6 IA)**

“Conditions for granting authorizations DA art 150

The applicant needs to meet 3 out of 4 AEO requirements listed in art 39 UCC.

It is not possible to use entry in the records for release for free circulation and home use of goods which are exempt from VAT in accordance with art 138 of directive 2006/112/EC (code 4200) (da art 150.3)

Entry in the record for export can only be granted when the obligation to lodge a predeparture declaration is waived in accordance with art 263(2) of the UCC and the customs office of export is also the customs office of exit. (Da 150.4). This need to be clarified in guidelines but it should be possible to use EIDR for export if the “indirect export” simplified procedure under the “single transport contract” is used. IA 329(6)

Based on UCC art 182.3 Customs authorities may, upon application, waive the obligation for the goods to be presented. In that case the goods shall be deemed to be released at the moment of the entry in the declarant’s records.

Conditions : The declarant needs to be an AEOC, the nature and flow of the goods concerned so warrant and are known by the customs authorities, the supervising customs office has access to all the information it considers necessary to enable it to exercise its right to examine the goods should the need arise, prohibitions and restrictions are excluded”

Welke implementatieprincipes en voorwaarden zijn van toepassing voor EIR voor de express operatoren ? Indien wordt gebruik gemaakt van een Single Transport Contract (AWB) bij export kan indirecte export via EIR worden aangegeven (IA art 329.7)?

Antwoord :

In principe zijn de algemene voorwaarden inzake EiDR van toepassing.

Indien gebruik wordt gemaakt van een STC (enkele overeenkomst voor vervoer) en de goederen verlaten het douanegebied van de EU via de lucht, kunnen de goederen op de plaats waar de goederen in het kader van STC door de luchtvaartmaatschappij ten laste worden genomen, worden aangegeven onder EiDR indien voldaan wordt aan alle desbetreffende voorwaarden.

82. Tijdelijke opslag : Volgens de bepalingen in de UCC is de aangever verantwoordelijk om goederen over te brengen naar de controleplaats :

Goederen kunnen geselecteerd worden op basis van :

de vrachtlIJst (S&S controle)

een vervolgaangifte (fiscale controle)

Op welk ogenblik stopt de verantwoordelijkheid van de aangevers die goederen onder hun verantwoordelijkheid dienen over te brengen naar de controleplaats ?

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 64.

83. Wanneer eindigt de verantwoordelijkheid van de terminal operatoren (vergunninghouder RTO) in de wetenschap de goederen bij overbrenging naar de controleplaats zich niet meer onder controle en toezicht van de terminal bevinden. Stopt de verantwoordelijkheid van de terminal na de aanvaarding van de vervolgaangifte of bij het verlaten van de terminal ?

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 64.

84. Wordt de verantwoordelijkheid bij aankomst op de controleplaats (bv. grensinspectiepost) overgenomen door de douaneautoriteiten gelet op het feit dat de goederen zich vanaf de aankomst op de controleplaats zich onder douanetoezicht bevinden?

Antwoord :

Neen, zie het antwoord op vraag 64.

85. Overweegt de AADA om deze controlelocaties te beschouwen/erkennen als RTO die door de douane beheerd worden ?

Antwoord :

Neen

86. Wat als de douane beslist om goederen af te leiden naar een magazijn om verder te controleren. Onder wiens verantwoordelijkheid verblijven de goederen in deze magazijnen?

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 64.

87. Verwijdering van goederen - door de douaneautoriteiten te nemen maatregelen (art. 198 UCC)

Artikel 198 UCC voorziet dat verbeurd verklaarde goederen worden geacht onder douane-entrepot te zijn geplaatst. Van welke vergunning zal gebruik worden gemaakt om de goederen in deze situatie onder de regeling entrepot te plaatsen?

Antwoord :

In beraad.

**88. Vraag m.b.t. mogelijkheid afgifte vergunning met retroactieve werking.
Will it still be possible to request for an authorisation with retroactive effect up to one year back in time?
Proposal : if all data can still be audited, an operator should still be able to request for such a retroactive effect.**

Antwoord :

C'est possible, et explicitement écrit à l'article 172§2 DA. Il convient de respecter les conditions mentionnées à l'article 211§2 du CDU. C'est exclu pour les autorisations d'entrepôt douanier (art. 211§2 g CDU).

Toutefois, il ne devrait pas être possible de retourner plus tôt que le 1er mai 2016 puisque l'on ne peut pas rédiger une autorisation valable aux conditions du CDU pour une période où celui-ci n'était pas encore d'application.

Bases légales : Article 22§4 et 211§2 CDU ; 172§2 DA.

89. The End use regulation allows to bring non-EU goods into free circulation with a zero-rate or with reduced import duties provided that :

- 1.The specific end use is foreseen in the customs code of the harmonized tariff**
- 2.The importer and processor have an End use license**

In the current Customs law EU 2454/93 articles 471 –495 describe the use of the T5 which is a control document for the processing of the specific end use or for the transfer to another partner eventually in another EU member state.

Nor in the I.A. nor in the D.A. reference is made to the T5 document as a control document whether for the control of end use or as a control of the transfer to another partner (e.g. in another EU MS). In D.A. art. 239 is stated that :

- 1.The license holder has the obligation to process the specific end use goods**
- 2.In case of a transfer to another party the license holder has to comply with the rules set up by the Customs.**

How will the Administration go forward with the control of the End use for processing and for transfer of end use goods to another party without T-5 control document?

Antwoord :

A partir du 1er mai, l'exemplaire de contrôle T5 ne sera plus utilisé comme document de contrôle pour le transfert des droits et obligations. Le transfert sera contrôlé sur la base des écritures tenues par le titulaire de l'autorisation. Les autorités douanières peuvent définir, éventuellement en concertation avec l'opérateur, les conditions qu'elles trouvent acceptables pour ce transfert.

La question de l'utilisation du T5 concernant le transfert des droits et obligations pour les marchandises placées sous le régime de la destination particulière reste en suspens auprès de la Commission (ce point sera repris clairement dans les guidelines).

Le contrôle de la destination acquise par les marchandises placées sous le régime de la destination particulière aura lieu sur la base du décompte d'apurement que le titulaire de l'autorisation est tenu de présenter au bureau de douane de contrôle dans les 30 jours suivant l'expiration du délai d'apurement (article 175 DA + annexe 71-06 pour le contenu du décompte d'apurement).

La Commission a donné son accord de principe pour une transposition au régime des destinations particulières des règles prévues à l'article 257 §2 du CDU (globalisation des décomptes d'apurement= 1 décompte pour l'ensemble des déclarations d'une même période (mois, trimestre)).

Mais cette transposition ne sera pas effective en 2016. Donc, à partir du 1er mai 2016, les opérateurs devront déposer un décompte d'apurement pour chaque déclaration de placement sous le régime de la DP.

90. How will the control of the end use take place under UCC-legislation?

Examples :

- **Belgian car manufacturer imports gearboxes (HS 8708 4020 00) for assembly in cars**
- **Belgian importer transfers lubricant for end use (HS 2710 1971 00) to a German processor.**

Proposal: Currently all parties in the supply chain have ERP-systems allowing to demonstrate to Customs Authorities ingoing raw materials and outgoing processed end use goods. Control based on ERP systems is the solution here. At least for AEO-companies this control facility should be granted. The goal should be here to avoid extra documentation for the importing companies.

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 89.

91. Vraag m.b.t. bijzondere regelingen – administratie (art. 211,lid 1 UCC + art. 214,lid 1 UCC + art. 178 DA). How shall the economic operators satisfy to this requirement in cases where the status of goods is known only after the production ?

Antwoord :

Les marchandises ne changent pas de statut après la production. Le changement de statut des marchandises équivalentes est le même que celui prévu pour le perfectionnement actif dans le CDC. Pour avoir un changement de statut, il faut une mise sur le marché, une nouvelle destination douanière, ou encore quitter le territoire de l'Union. Ce sont donc des éléments qui peuvent se trouver dans les écritures sans poser de réel problème.

Bases légales : Article 223 CDU ; 268 et 269 IA.

92. Could the customs administration waive some data requirements (cfr D.A. art. 178 3.)

Antwoord :

Cette disposition existait déjà dans l'article 516 des DAC.
However, the customs authorities may waive the requirement for some of this information where this does not adversely affect the control or supervision of the arrangements for the goods to be stored, processed or used.

Remark : This will be decided case by case.

Bases légales : Article 223 CDU ; 178 DA ; 268 et 269 IA.

93. Will the customs controls change in respect of identifying the customs status when also equivalent goods are used and the status is only known after the processing?

Proposal: no change of control methods.

Antwoord :

Les nouvelles dispositions n'imposent aucun changement (cfr. réponse question 91).

Bases légales : Article 223 CDU ; 268 et 269 IA.

94. Wordt het gebruik van equivalente goederen op basis van art. 223 UCC ook toegestaan in het kader van de regeling douane-entrepot.

Voorbeeld : Stel dat er 1.000 items opgeslagen zijn in douane-entrepot waarvan 500 items de communautaire status bezitten en 500 stuks de niet-communautaire status. De vergunning voorziet "gezamenlijke opslag". Op een bepaald ogenblik worden 600 items uitgevoerd naar een bestemming gelegen buiten de EU. De goederen worden ten uitvoer aangegeven onder de regeling 3171. Er werden 100 items met communautaire status uitgevoerd. Kan in deze situatie gebruik gemaakt worden van equivalentie en op welke wijze dient de invoer gecompenseerd te worden ?

Antwoord :

Indien gezamenlijke opslag in de vergunning is voorzien, is artikel 177 DA et art. 268 IA van toepassing.

In dit geval kan men geen onderscheid maken tussen de EU en de niet EU-goederen en het onderscheid wordt gemaakt op boekhoudkundig niveau.

De uitvoerder kiest de status van de goederen op het ogenblik van de uitvoer, hetzij Unie, hetzij niet-Uniegoederen. Er is in dit geval een limiet van 500 EU en 500 niet-EU goederen.

In het betrokken geval , indien hij kiest om volgende goederen uit te voeren:

- 100 UE en 500 niet-EU goederen: hij kan ter compensatie 100 niet EU-goederen invoeren, die dan EU- goederen worden. In het entrepot blijven dus 0 goederen niet EU en 400 EU-goederen.

De wijziging van status is voorzien in artikel 269 IA. De weder ingevoerde goederen moeten de beperkingen overeenkomstig de artikelen 169.2, 169.4 en 169.5 DA respecteren. Het nodige dient in de vergunning douane-entrepot te zijn opgenomen.

95. What is meant by "without delay" in terms of verifying the bill of discharge (zuivering van een bijzondere regeling (art. 215 UCC – IA art. 265)) ?Proposal: within 30 days.

Antwoord :

La Commission européenne a répondu "ASAP" – "Toutes affaires cessantes" lors de la 46e réunion du Comité du code des douanes, section RDE. Les services Klama décideront des pratiques sur le terrain.

96. Wat met goederenbewegingen onder de regeling Veredeling ? (onder CCC: transit nodig tenzij vereenvoudiging van toepassing)

Antwoord :

Nous avons les mêmes dispositions que dans le CDC. En régimes douaniers économiques, l'article 512 des DAC permettait de se passer du régime du transit, sans devoir être titulaire d'une autorisation pour des procédures simplifiées.

97. Art. 179,lid 1 DA laat goederenbewegingen toe zonder aangifte, is dan een wederuitvoeraangifte noodzakelijk?

Antwoord :

L'article 267§1 IA confirme que la déclaration de réexportation est toujours nécessaire.

98. We know that the current provisions of a type D warehouse will no longer be possible? What about the licenses of type C and E ? Will these types still exist after 01/05/2016 or will there only 1 type of "private customs warehouse" ?

Antwoord :

Er zal maar één type particulier entrepot meer zijn vanaf 1 mei 2016. De huidige types C en E kunnen in de huidige vorm nog blijven bestaan, maar zullen dienen te worden her beoordeeld.

In de review cycle op doc. DIH 15-001 betreffende TDA data-related annexes werden door COM de volgende APO's ingenomen:

"The concept of type 'D' warehouse will not exist under the UCC. However, as regards the other Warehouse types, it can be argued that it is rather the name that will change and not the underlying concept.

A correlation between CCC and UCC warehouses categories can be summarized as follow:

CCC > UCC

A > (a)

B > (b)

C > (c) (partially)

D > --

E > (c)

F > -- “

99. Verdwijnt ‘K’ aangifte per 1 mei 2016 ? (KPMG)

Antwoord :

Zie het antwoord op vraag 100.

100. Vervanging aangifte K door J (inschrijving in de administratie) ?

De softwareleveranciers begrijpen dat er onder de UCC, vanaf 1/5/2016 geen aangifte meer kan gemaakt worden om goederen in een entrepot D te plaatsen.

In dat geval is dus de aangifte regeling “K” niet meer mogelijk.

Ze wordt dus vervangen door een aangifte regeling “J” of een inschrijving in de administratie... Is dit correct ?

Antwoord :

De aangifte voor plaatsing onder de regeling douane-entrepot, regeling K zal in de huidige vorm niet meer mogelijk zijn vanaf 1 mei 2016. Deze aangifte zal dienen te worden vervangen door een aangifte regeling J of door plaatsing onder de vorm van inschrijving in de administratie vanaf 1 mei 2016.

In de review cycle op doc. DIH 15-001 betreffende TDA data-related annexes werden door COM de volgende APO's ingenomen:

“For type D warehouses, no new declaration can be provided after 1.5.2016, so no column K can be justified in the matrix. Where such declarations established before 1.5.2016 need to be referred to as previous procedures, code 71 can be used.

The concept of type 'D' warehouse will not exist under the UCC. However, as regards the other Warehouse types, it can be argued that it is rather the name that will change and not the underlying concept.

A correlation between CCC and UCC warehouses categories can be summarized as follow:

CCC > UCC

A > (a)

B > (b)

C > (c) (partially)

D > --

E > (c)

F > -- “

In de TDA is de regeling K geschrapt en luidt het opschrift van de regeling J “Placing under a customs warehouse” (i.p.v. het huidige opschrift “Placing in type A, B, C, E and F customs warehouses”)

De structuur en de codes voor vak 49 zien er als volgt uit:

“Box 49: Identification of warehouse

The code to be entered has the following three-part structure:

- the character identifying the type of warehouse:
R Public customs warehouse type I
S Public customs warehouse type II
T Public customs warehouse type III
U Private customs warehouse
V Storage facilities for the temporary storage of goods
Y for a non-customs warehouse
Z for a free zone or free warehouse
- the identification number allocated by the Member State when issuing the authorisation (an..14)
- the country code for the authorising Member State, as defined in box 2 (a2)”

In de bijlage B-IA van het UCC wordt de identificatie van het entrepot weergegeven door het gegevenslement 2/7:

“De te vermelden code is tweeledig:

- het teken dat het type entrepot aangeeft:
R Publiek douane-entrepot type I
S Publiek douane-entrepot type II
T Publiek douane-entrepot type III
U Particulier douane-entrepot
V Opslagruimte voor de tijdelijke opslag van goederen
Y Ander dan douane-entrepot
Z Vrije zone
- het identificatienummer dat door de lidstaat is toegekend bij de afgifte van de vergunning in de gevallen waarin een dergelijke vergunning wordt afgegeven.”

Aanvullende informatie voor type D

Under the new Code, the customs warehousing procedure with type D facilitation shall be abandoned. As of 1 May 2016, authorizations for these procedure will be considered private customs warehouse authorizations. The customs warehousing procedure with type D facilitation may still be discharged after 1 May 2016, applying the conditions of the old Code. This means that goods which are placed before 1 May 2016 under this procedure may be customs cleared based upon the (lower) customs value upon entry. However, as of 1 January 2019, such goods shall be customs cleared based upon the (higher) customs value upon release.

101. In de zee- en luchthavens wordt frequent gebruik gemaakt van de publieke entrepots van het type B. Onder de UCC komt het huidige entrepot type B overeen met een publiek entrepot type II. Onder welke voorwaarden kan een dergelijke vergunning bekomen worden ?

Antwoord :

De algemene regels zijn van toepassing: art. 211 en 240 t/m 243 van het Wetboek en artikelen 161 t/m 183 van de DA.

102. Wat zijn de verplichtingen van de vergunninghouder ?

Antwoord :

Art. 242 UCC.

Opmerking cluster havens dd. 07.03.2016

DA art 1.33 definieert het publiek entrepot type II als het publiek entrepot “waar de verantwoordelijkheden zoals bedoeld in artikel 242, lid 1, van het wetboek, berusten bij de houder van de vergunning en de houder van de regeling”

dus de vraag dient opnieuw gesteld: wat zijn dan de verplichtingen van de vergunninghouder type II ? (zie ook vraag 98)

103. Moet de houder van de regeling een voorraadadministratie houden ? Zo ja waaruit moet die bestaan ?

Antwoord :

De algemene regels inzake het houden van een voorraadadministratie zijn van toepassing. In het wetboek wordt geen onderscheid gemaakt volgens het type entrepot. Art. 178 DA.

Opmerking cluster havens dd. 07.03.2016

deze vraag betreft de houder van de regeling en niet de terminaloperator / behandelaar die eventueel de houder is van een vergunning publiek entrepot type II. Er is wel degelijk een onderscheid volgens het type entrepot (zie DA Annex A voetnoot 8 achteraan)

104. Moet de houder van de regeling borg stellen en zo ja hoe moet dit worden toegepast?

Antwoord :

Eveneens zijn de algemene regels inzake zekerheidsstelling van toepassing. Er zal dus een borg noodzakelijk zijn, met eventueel mogelijkheid tot vermindering of ontheffing onder de desbetreffende voorwaarden.

Opmerking cluster havens dd. 07.03.2016

houdt het antwoord in dat de borg inderdaad moet gesteld worden door de houder van de regeling, hetgeen logisch is cfr. de definitie in DA art 1.33 ? Het is wenselijk dat douane dit duidelijk bevestigt.

105. Wat wordt in artikel 240.1 UCC bedoeld met het onder toezicht staande ruimten of andere locaties (“douane-entrepots”) ?

Antwoord :

Hiermee wordt bedoeld dat een douane-entrepot ofwel een goedgekeurde en onder douanetoezicht van de douane staande ruimte moet zijn of een andere locatie (dit zou dan het huidige entrepot type E kunnen zijn).

Opmerking cluster havens dd. 07.03.2016

uit het antwoord en diverse commentaren van de Commissie kan afgeleid worden dat een equivalent van de huidige vergunning type E blijft bestaan.

in de draft Guidelines Special Procedures is nu sprake van:

- private customs warehouses, where the arrangements apply although the goods need not be stored in a place approved as a customs warehouse (ex type E)
- private customs warehouses, where the above situation does not apply (ex tupe C)

het lijkt dus duidelijk dat het zinloos was de begrippen type E en type C in de nieuwe wetgeving te schrappen; het eenvoudigst zou zijn dat douane deze begrippen gewoon behoudt.

106. In de huidige wetgeving is de mogelijkheid voorzien om gebruik te maken van de regeling entrepot voor goederen die niet in een als entrepot goedgekeurde plaats moeten worden opgeslagen. Dit kan op basis van een vergunning entrepot van het type E.

Blijft een gelijkaardige mogelijkheid bestaan onder de UCC ? M.a.w. kunnen goederen die gestockeerd zijn in een opslagplaats die niet erkend is als douane-entrepot cfr artikel 211.1 UCC toch onder de regeling entrepot geplaatst worden ?

Zo ja :

- **Op basis van welke bepalingen UCC/DA/IA ?**
- **Onder welke voorwaarden ?**
- **Wat zijn de verplichtingen van de houder van de regeling (andere dan de verplichtingen voorzien in artikel 242 UCC en andere dan deze voorzien inzake de voorraadadministratie (artikel 214 UCC en art 178 UCC DA)?**

Antwoord :

Art 211.1 duidt aan dat er voor opslag onder de regeling douane-entrepot steeds een vergunning noodzakelijk is, behalve indien het entrepot wordt beheerd door de douane zelf (huidig entrepot type F).

Indien voor een bepaalde ruimte geen vergunning douane-entrepot is verleend, kunnen daar ook geen goederen onder de regeling douane-entrepot worden opgeslagen.

Indien het gaat over een hiervoor gemelde ander locatie (het huidige type E) dan blijft wel een vergunning noodzakelijk, maar de locatie dient dan niet goedgekeurd te zijn door de douane. (de locaties zullen wel moeten worden opgenomen in de vergunning).

Vermits voor dergelijk type geen specifieke bepalingen zijn opgenomen zijn de algemene verplichtingen voor douane-entrepots van toepassing. (art. 211 en 240 t/m 243 van het Wetboek en artikelen 161 t/m 183 van de DA).

107. Gebruik van vereenvoudigde procedures bij plaatsing onder, zuivering van en overbrenging onder de regeling entrepot (art. 240 UCC + art. 166 UCC) (Havens). Bij welke types entrepot kan gebruik worden gemaakt van vereenvoudigde procedures bij plaatsing onder de regeling, zuivering van de regeling en overbrenging onder de regeling ?

Antwoord :

In principe voor alle types indien aan de desbetreffende voorwaarden inzake de vereenvoudigde regeling kan worden voldaan.

108. Verantwoordelijkheden van de houder van de vergunning of de regeling :

Wat is het verschil tussen:

- verplichtingen die voortvloeien uit de opslag van goederen die zich onder de regeling bevinden – UCC art 242.1.b)

en

- verplichtingen die voortvloeien uit de plaatsing van de goederen onder de regeling – UCC art 242.3

Antwoord :

De verplichtingen overeenkomstig art. 242.1.b hebben meer betrekking op de formaliteiten met betrekking tot de opgeslagen goederen, zijnde: het bijhouden van de administratie, het stellen van de nodige borg, eventuele bijzondere maatregelen die in de vergunning zijn voorgeschreven inzake de opslag...

De verplichtingen die voortvloeien uit de plaatsing van de goederen onder de regeling hebben meer betrekking op de verplichtingen met betrekking tot de aangifte onder de regeling en de aanzuivering ervan.

Vraag vanuit de cluster havens voor bijkomende verduidelijking dd. 10-02-2016 :

Dit antwoord houdt geen rekening met het eigen karakter van een entrepot type B, in hetwelk de verplichtingen van UCC art 242.1 (ergo van art 242.1) cfr de definitie in DA art 1.33 bij de houder van de regeling liggen

Men kan toch niet stellen dat de vergunninghouder entrepot type II moet borg stellen voor de verplichtingen die bij de houder van de regeling liggen

Tevens blijkt uit voetnoot 8 van Bijlage A van DA dat er geen voorraadadministratie is in het kader van de vergunning; daarentegen is wel een administratie verplicht door de houder van de regeling cfr UCC art 214

Particulier entrepot (andere locaties)

- Met het equivalent van het huidige type E kan de vergunninghouder in zijn vergunning ook locaties opnemen die (toevallig) erkend zijn als een publiek entrepot type I of type II.
- Het gebruik van de vergunning particulier entrepot kan in zulk geval niet leiden tot verplichtingen in hoofde van de vergunninghouders type I of type II

Opmerking cluster havens dd. 07.03.2016

het antwoord dat verwijst naar "de verplichtingen overeenkomstig art 242.1.b houdt geen rekening met het specifiek karakter van het publiek entrepot type II. Zie opmerkingen m.b.t. **vraag 102, 103 en 104.**

het zou duidelijk moeten gesteld worden dat in het publiek entrepot type II de verplichtingen van de vergunninghouder (voortvloeiend uit de opslag) niet deze zijn van de houder van de regeling (zoals b.v. administratie, borgstelling)

het onderscheid met een publiek entrepot type I moet duidelijk blijven

**109. Goods placed in a type D warehouse before 01/05/2016 may be discharged after that date applying for the provisions of the current legislation (CCC). This means that for these goods, it will still be possible (till 31/12/2018) to use the customs value that was declared when the goods were received in the warehouse.
Is this correct?**

Antwoord :

Dit is correct.

Under the new Code, the customs warehousing procedure with type D facilitation shall be abandoned. As of 1 May 2016, authorizations for these procedure will be considered private customs warehouse authorizations. The customs warehousing procedure with type D facilitation may still be discharged after 1 May 2016, applying the conditions of the old Code. This means that goods which are placed before 1 May 2016 under this procedure may be customs cleared based upon the (lower) customs value upon entry. However, as of 1 January 2019, such goods shall be customs cleared based upon the (higher) customs value upon release.

110. In this case, you should be aware that it may be possible that for one specific product different customs values may be declared depending whether the goods were placed in the customs warehouse before or after 01/05/2016. Is this correct?

Antwoord :

Dit is correct.

111. Quid al dan niet voortbestaan bestaande convenanten voor lossing en tijdelijke opslag van goederen aangebracht onder een regeling voor douanevervoer (in havens Antwerpen en Zeebrugge) na 01/05/2016 ?

(= bijkomende vraag vanuit cluster havens dd. 10-02-2016)

Antwoord :

De convenanten zullen na 1 mei 2016 niet meer geldig zijn.
